

Актуальний репортаж

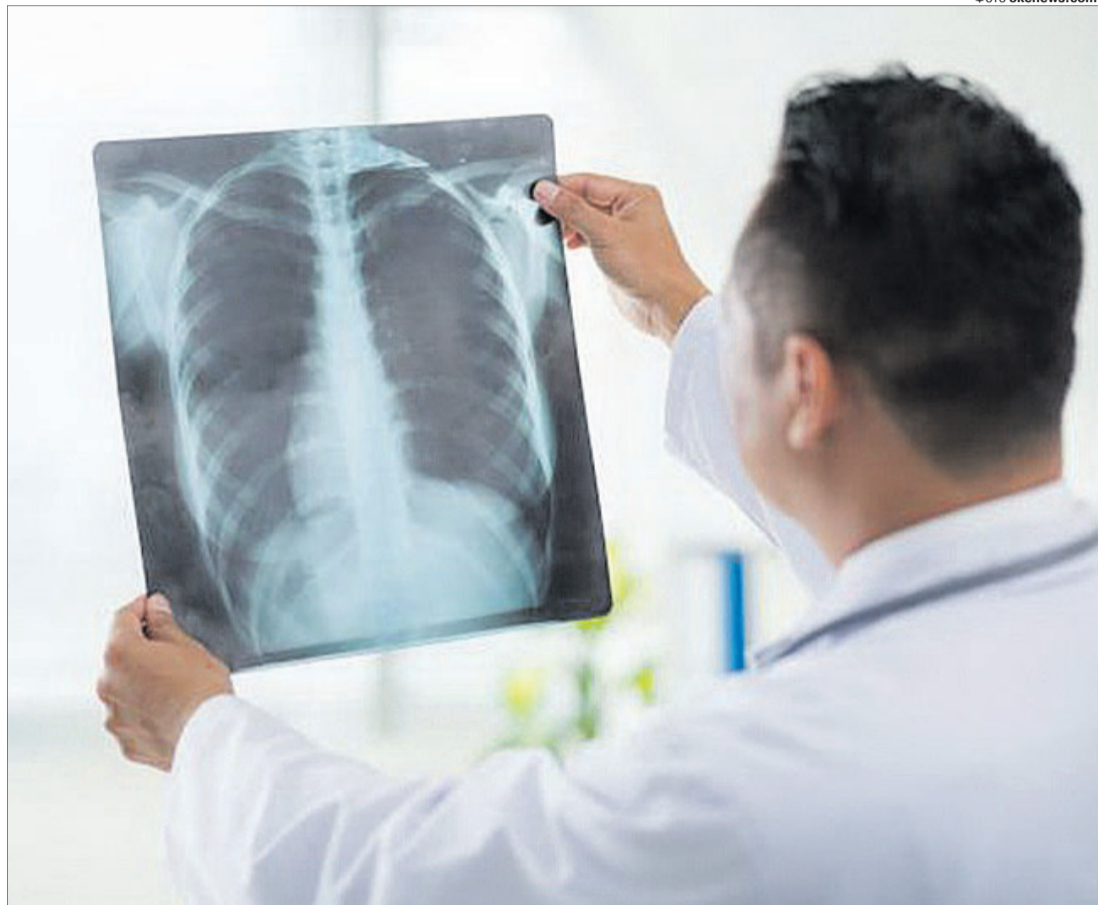

Фото okenews.com.

У відділенні пульмонології Луцької міської клінічної лікарні щороку рятують понад 700 пацієнтів із гострим інфекційним запаленням легень.

Чому жертвами пневмонії частіше стають чоловіки?

У розпал епідемії грипу та ГРВІ у лікувальних закладах області чимало пацієнтів із серйозними ускладненнями цих захворювань. Розповідають про випадки блискавичного перебігу недуг: учора зліг із високою температурою, а сьогодні — важка форма запалення легень, що може призвести до смерті. Як уберегтися?

с. 6-7 >>

Рецепти страв, які зроблять ваш вечір незабутнім (с. 22-23)

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

13 лютого 2020 року №13 (16) Ціна 5 грн

Лілія Сандулеса любить число «СІМ» і цим драгує свого шостого (!) коханого

• особистість Зірка 1990-х тільки офіційно була замінена чотирма рази! Зараз їй за 60, і вона заперечує, що, як і завжди, готова до нових почуттів (с. 3-4)

Одна з найбагатших жінок світу Мелінда Гейтс

• **СІРНИЙ ІСТОРІЯ КОХАННЯ** «Мелінда, а підпиши серед містера Гейтса, коли обіграла його улюблений грот» (с. 18-19)

«Коли не... Сама...»

Вже у продажу!!!

Читайте у лютому випуску іншого нашого видання «Так ніхто не кохав»

Лілія Сандулеса любить число сім і цим драгує свого шостого (!) коханого

Як перевірити, чи любить вас ваш чоловік

На весіллі наречений встав з інвалідного візка і рушив назустріч своїй обраниці

Дружина Білла Гейтса підкорила його серце тим, що обіграла у математичній грі

Запитуйте у відділеннях зв'язку і у ваших листонош!

Проблема

Фото Людмили ЯКИМЧУК.

Нові тарифи перепоновили чашу терпіння жителів міста.

Фото wz.lviv.ua.

У КІВЕРЦЯХ УТРИЧІ ПОДОРОЖЧАЛА ВОДА. Але при чому тут Укрзалізниця?

Жителі міста обурені несподіваним кількарізним підвищенням тарифу

Людмила ЯКИМЧУК

Згідно з постановою НКРЕКП від 4 лютого 2020 року № 283 із 5 лютого цього року для АТ «Укрзалізниця» вводиться в дію такий тариф на централізоване водопостачання: 25,64 грн за куб. м (у тому числі ПДВ 4,27 грн). Тож із метою перекладення договору та зміною особового рахунку для

подальшого надання послуг, йдеться у повідомленні, містянам необхідно звернутись на Ківерцівську дільницю Рівненської дистанції водопостачання ДТГО «Львівська залізниця» до 1.03.2020 року. Саме за адресою: м. Ківерці, вул. Відродження, 9, де вона розміщена, зібрався зранку люди для переоформлення документів.

с. 10 >>

РЕКЛАМА

НІКОЛИ НЕ ХВОРИТИ? Легендарний «Бальзам Болотова»!

«Я працюючий пенсіонер. Поважний вік, навантаження на роботі, та ще й їжа з хімікатами. Здоров'я відчутно погіршилося. Йти в лікарню не хочеться, нині це ой як накладно. На роботі пожалівся колезі на постійну втому, підвищений цукор у крові, тиск, болі в печінці й шлунку, хворі суглоби... Друг послухав з розумінням, і порадив мені бальзам українського вченого Бориса Болотова. Я поміркував собі, що гірше точно не буде, та й ціна доступна. Вже після двотижневого прийому бальзаму пройшла печія, нормалізувалися тиск і цукор, шлунок запрацював, як годинник, а витривалість зросла в рази. Загалом хочу подякувати Борису Васильовичу за таку корисну роботу!»

Бальзам сприяє: • нормалізації роботи всього шлунково-кишкового тракту; ліквідує закрепи; • балансує вміст цукру в крові, сприяє очищенню судин від солей жирних кислот; • розщепленню старих хворих клітин, а також клітин хвороботворних організмів; • підвищенню імунітету організму; • позбавленню від печії, гастриту, виразки шлунка, герпесу... • запобіганню інсульту, інфаркту, аритмії, атеросклерозу кровноносних судин, розщепленню бляшок у судинах.

250 ml 320 грн.
500 ml 490 грн.

УВАГА! Кожному замовнику — брошура Б. Болотова У ПОДАРУНОК.

замовляйте телефонами: (050) 271-28-88 або ЗАПИТУЙТЕ В АПТЕКАХ СВОГО МІСТА! (067) 794-25-27

САМОЛІКУВАННЯ ШКІДЛИВЕ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

Вид. ДСБЕ № 6025/123-20/1817

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ 050 994 9907

НОВИНИ КРАЮ

ВОДІЙ ЗАГИНУВ, ПАСАЖИРИ ПОТРАПИЛИ В ЛІКАРНЮ

Учора на автодорозі між селом Красноволя та селищем Колки на Маневиччині Volkswagen Passat з'їхав у кювет і врізався в дерево

Віктор ГОМОЛЬ

Аварія сталася після 4-ї години ранку. Поліцейські з'ясували, що за кермом автомобіля перебував 22-літній житель цього ж району. Внаслідок ДТП водій загинув на місці події. Трьох пасажирів доставили до приймального відділення центральної районної лікарні для надання медичної допомоги та обстеження. Усі вони — жителі Маневиччини.

У ході досудового розслідування будуть встановлені обставини цієї дорожньо-транспортної пригоди. ■

ЗАНЕДБАНИ ОТРУТОХІМІКАТИ – ЗАГРОЗА ДЛЯ ЛЮДЕЙ

Під час обстеження зелених насаджень у селі Великий Обзир Камінь-Каширського району головний спеціаліст — державний інспектор з охорони довкілля Волинської області Павло Дмитрук виявив покинутий дерев'яний склад колишнього СВК, у якому зберігаються непридатні до використання хімічні речовини

Богдана КАТЕРИНЧУК

У бездоглядній споруді, яка належала сільськогосподарському підприємству (тут складавалися пестициди й отрутохімікати), є залишки хімічних речовин. Паперові мішки й картонні упаковки, в яких вони зберігалися, порвалися. У самому приміщенні та зовні стоїть нестерпний сморід. Загальний об'єм небезпечних відходів — більше одного кубічного метра. Оскільки будівля вже не має ні вікон, ні дверей, то таке зберігання отруйних речовин може призвести до виникнення надзвичайної ситуації.

Державна екологічна інспекція у Волинській області, за повідомленням пресслужби відомства, направила матеріали за цим фактом на адреси районної й обласної державних адміністрацій для розгляду на засіданнях спеціальних комісій та вжиття необхідних заходів для подальшої утилізації хімікатів.

Крім того, керівництву Гуто-Боровенської ОТГ видано припис щодо припинення вільного доступу до цього приміщення людей та тварин. ■

СЕРЕД УДОСТОЄНИХ ВИСОКИХ НАГОРОД — І ВОЛИНЯНИ

З нагоди Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав Президент України Володимир Зеленський своїм указом відзначив двох волинян

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Зокрема, орден «За заслуги» III ступеня отримали голови Ківерцівської та Луцької районних організацій Української спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів), учасники бойових дій В'ячеслав Гордіюк та Микола Шевчук. ■

Більше новин — на сайті VOLYN.COM.UA

■ Із сесійної зали

Прокурора «допитали», бюджет ухвалили

А губернатора так і не дочекалися депутати Волинської обласної ради

Нагадаємо, що 2020-й наша область зустріла без головного фінансового документа. На грудневій сесії у кінці 2019-го обранці територіальної громади так і не спромоглися ухвалити бюджет. Нарешті, через півтора місяця від початку нового року, після тривалих обговорень кошторису, депутати зібралися на засідання. У проекті порядку денного значилося чотири десятки питань. Зареєструвалося 49 обранців із 64

Кость ГАРБАРЧУК

Вже другу сесію «прогулює» голова обласної адміністрації Юрій Погуляйко. Щось не вдається новому керівникові виконавчої гілки влади ближче познайомитися із депутатами. Як повідомила Ірина Вахович, губернатор через стан здоров'я не зміг прийти. «А може, йому наш клімат не підходить?», — пожартував поруч один із депутатів.

Після тривалого розгляду запитів на засіданні виступив прокурор Волині Тарас Безрукий. Із запитаннями до правоохоронця, який цілком впевнено давав відповіді або обіцяв повідомити письмово, звернулося 11 депутатів. Щоб зменшити злочинність, він порадив встановити камери відеоспостереження у найбільш «гарячих точках». Понад годину тривав «допит». Після цього обранці взяли до відома інформацію Тараса Безрукого щодо результатів діяльності органів прокуратури Волинської області у 2019 році.

А далі активна робота — фактично без обговорення голосували депутати за внесення змін до регіональних програм. І «багатостраждальний» чи, правильніше сказати, «вистражданий» бюджет ухвалили відразу. Доходи обласного бюджету на 2020 рік — 2 млрд 724 млн 18 тис. 994 грн, видатки передбачені у сумі

Тарас Безрукий знає, як зменшити злочинність. Чи зменшить?

« Доходи обласного бюджету на 2020 рік — 2 млрд 724 млн 18 тис. 994 грн, видатки передбачені у сумі 2 млрд 719 млн 489 тис. 794 грн. »

2 млрд 719 млн 489 тис. 794 грн. Директор департаменту фінансів Ігор Никитюк навіть не виходив до трибуни.

На засіданні обранці підтримали проект рішення «Про звіт директора комунального підприємства «Волиньприродресурс» Василя Столяра. Він повідомив, відповідаючи на запитання про спецдозволи, що інвестор — фірма «Ізумруд» — заплатив за всі ліцензії на видобуток корисних копалин 69 мільйонів гривень.

Серед ключових питань цієї сесії — кадрові, — про призначення керівників обласних комунальних закладів. Отож Волинський обласний центр екстреної медичної допомоги буде очолювати Володимир Шмаль, а Тетяна Масікова залишилася директором обласного госпіталю ветеранів війни.

Також проголосували за контракт з Андрієм Авраменком. Він призначений директором

школи вищої спортивної майстерності, а Валентина Остапчук надалі керуватиме еколого-натуралістичним центром. У Нововолинському науковому ліцеї-інтернаті — новий очільник. Депутати підтримали кандидатуру Інни Хільковець.

Найбільша полеміка розгорілася під час розгляду питання щодо приєднання обласного дитячого медичного об'єднання до перинатального центру. Депутат і медик Олександр Зінчук намагався переконати колеги, що така реорганізація незаконна. Але «за» проголосувало 34 обранці.

Ухваливши кілька звернень до найвищих посадових осіб держави, депутати завершили засідання, виконавши гімн. Як по відомила голова обласної ради Ірина Вахович, уже найближчим часом буде нова сесія, адже потрібно вносити зміни у цей бюджет. ■

Трьохсторонній Договір про побратимство підписала Ківерцівська районна рада з Погребищенською районною радою Вінницької області та громадським Рухом «Український діалог за зміцнення національної єдності».

■ Пряма мова

Петро ПОРОШЕНКО, лідер партії «Європейська солідарність», п'ятий Президент України, про ініціативу Володимира Зеленського організувати спільні патрулі українців та російських окупантів:

«Ні про які вибори до виведення російських військ, до контролю над кордоном мова йти не може. Контролю в тому числі не представниками так званих ОРДЛО. Наголошую, що відповідно до закону про деокупацію Донбасу всі незаконні збройні формування є терористичними. Є окупаційними військами Росії. І спроба їх залучити є визнанням окупації. Єдині, з ким ми можемо проводити спільні заходи з охорони кордону, — це миротворці, які мають бути введені відповідно до рішення Ради Безпеки ООН. І це є надійний елемент, який не дозволяє легітимізувати присутність окупаційних військ.»

РЕКЛАМА

ПРОДАЮТЬСЯ:

● кільця залізобетонні на каналізацію, вигрібні ями, септик з кришками діам. 1,2, 1,7, 2,2 м,

● труби залізобетонні діам. 0,5 м, 0,7 м, 0,8 м.

ТЕЛ. 050 674 24 65.

Блоки від виробника

СТІНОВИЙ БЛОК

з дном — 20x20x40

без дна — 20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40

ОПАЛУВНИЙ БЛОК

066 897-96-96
067 116-11-44

Доброго дня вам, люди!

Фото tvoemisto.tv.

Маленькі маневичани передали на Схід сувеніри для солдатів

Пригадую, як у дитинстві бабуся приносила з церкви стрітенську свічку і трішки підпалювала нею мені чуба. «Щоб грому і блискавиці не боялася», — все казала вона. І головна ж суть полягала не в цьому так званому обряді. А у вірі, яка поселялася в серці людини

Людмила ВЛАСЮК

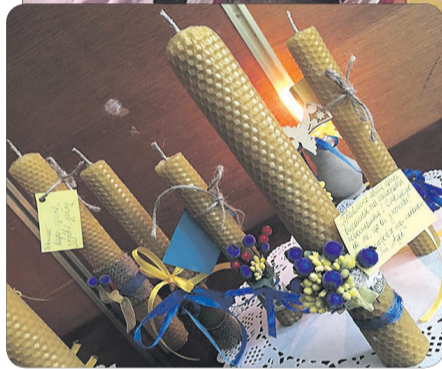
Зроблені власноруч свічки мають особливу силу, бо туди ми вкладаємо частинку своєї душі і праці. Людмила Піддубна, організатор екскурсій Маневичького краєзнавчого музею, запевняє, що зробити такий сувенір може навчитися кожен охочий. Вона провела майстер-клас із виготовлення свічок із медової воштини для школярів обох шкіл Маневичів. Разом з учнями були присутні педагог-організатор із ЗОШ I–III ступенів №1 імені Героя України Андрія Снітка Олена Козак та настоятель місцевого храму отець Михайло, який сказав, що ці обереги передадуть хлопцям на Схід.

— Солдати з особливим трепетом ставляться до дитячих подарунків. Коли будете робити свічку, помоліться тихенько. Хай вона вбереже там наших бійців, — наголошував дітям священник.

— Спочатку ми натираємо нитку воском, — поділилася досвідом Людмила Піддубна. — Беремо лист

Фото з фейсбук-сторінки Людмили ПІДДУБНОЇ.

воштини, розрізаємо його, якщо хочемо, щоб свічка була меншого розміру. Прикладаємо до одного краю нитку, невеликий її кінчик треба за-

Учні власноруч виготовили свічки, які волонтери відвезли бійцям на фронт.

лишити, його потім будемо запалювати. Акуратно згинаємо вошину, робимо завершальне обгортання — і наш сувенір готовий. Свічки дуже гарно вдалися у кожного. Діти написали і прикріпили на листочках до них свої побажання. Сподіваємося, світло стрітенської свічки зігріє душу кожного солдата, який триматиме її у руках.

Коли дійсно солодко

Ця пригода трапилася зі мною в одній із луцьких кав'ярень на нинішні зимові свята. Традиційна зустріч із подругою, яка приїздить два рази на рік додому із «чеських» заробітків. Нарешті настала та стадія, коли гарячими новинами вже обмінялися і перейшли до смакування окремих тем про європейців і українців

Оксана КОВАЛЕНКО

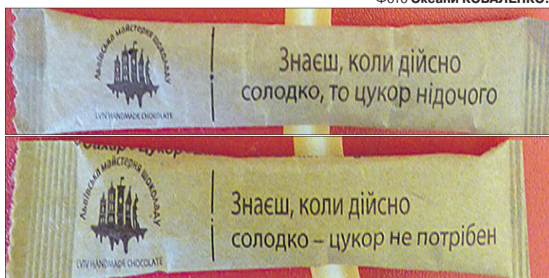
Подруга раділа, що світ зробив ще один крок до нас, бо з'явився авіарейс із Праги до Львова. А для заробітчан — це прекрасний дарунок, бо рятує їх від 15-годинних мук на митниці. «І квиток усього 40 доларів», — докинула вона й промовисто поклатла на стіл довгастих пакетик цукру, яким до цього активно жестикулювала. «Знаєш, коли дійсно солодко, то цукор НІДОЧОГО», — проголошував шматочок паперу, навіть «не червоніючи», хоча мало би бути принаймні окремо: ні до чого. І це у кав'ярні Західної України!

Певна річ, я пішла до каси і показала те неподобство офі-

це теж неприємно. Оскільки той цукор «гірчив» мені й удома, про всяк випадок підстрахувалася: витратила хвилину—дві на анкету зі скаргою на сайті кав'ярні. І, звісно, я продемонструвала речовий доказ своїм дітям під приправою про неуків на важливій роботі, щоб не розповідали про непрактичність уроків.

... Десь за тиждень на тому ж місці гордо клала у сумочку доказ того, що стукати у двері, коли тобі щось пече, варто! На стікері вже писалося: «Коли дійсно солодко — цукор не потрібен». Чомусь оцю перемогу нескромно хочеться приписати собі. Одночасно тішу себе надією, що отаких обурень компанії надійшло більше одного.

Фото Оксани КОВАЛЕНКО.

Волинські льотчики намалювали в небі серце

Такі фотографії опублікували на фейсбук-сторінці організації волинських авіалюбителів «Овал» на День закоханих. Щоправда, вони зроблені 22 листопада 2016 року під час льотно-методичного збору фронтової винищувальної авіації

«Але на День святого Валентина світлини є дуже актуальними, — написали авіалюбителі на своїй сторінці. — 3 нагоди свята закоханих наші рідні севастопольсько-волинські соколи передають лучанам та лучанкам, волинянам і волинянкам свої найщиріші вітання!»

Авіатори утворили «валентинку» на небосхилі. У створенні малюнка в небі взяли участь севастопольсько-волинські льотчики зі складу 204-ї Севастопольської бригади тактичної авіації імені Покришкіна, що дислокується на Луцькому військовому аеродромі.

Ось таку «валентинку» на небосхилі відтворили авіатори.

19 ЛЮТОГО

Сонце (схід — 7.21, захід — 17.43, тривалість дня — 10.22).

Місяць у Козерозі. 26 день Місяця.

Іменинники: Марія, Христина, Максим.

20 ЛЮТОГО

Сонце (схід — 7.19, захід — 17.45, тривалість дня — 10.26).

Місяць у Козерозі, Водолії. 27 день Місяця.

Іменинники: Георгій, Єгор, Юрій.

Золоті слова

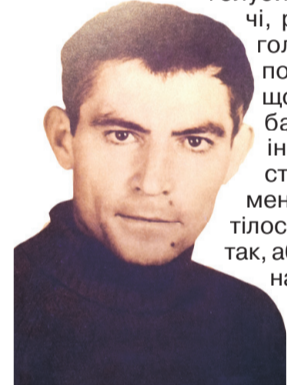
«Жити так, аби голуби сідали на плечі»

«Бач, сину, я дуже хочу, аби Ти виріс чесним, мужнім, мудрим чоловіком. Бо людина буває тільки така. Інша проживе, прожере не з одного єгипетського глечика — поки й гег'не. А чи була вона людина? Чи було в неї життя? Чи залишила вона по собі добрий слід?»

Пригадую одного старого дідуся. Сам голодний, він, піймавши хорого голуб'ятка, ще жовтодзьобого (була хора ніжка) — годував його зі своїх уст хлібом, напував водою. Те голуб'я стрибало за ним, як за батьком.

І що? Видужало голуб'я, підросло, набралось сили. Не знаю, дякувало вже чи ні (не в тому річ!), а коли дякувало — то як.

Але в моїй пам'яті — поки й житиму — буде той дідусь нужденний, якому голуби сідали на плечі, рамена, долоні, голову (дідусь уже помер). І від того, що це було, що це бачив я і бачили інші люди — світ став кращий. Бо й мені, й іншим захо-тілося й собі — жити так, аби голуби сідали на плечі».

Василь СТУС.
Листи до сина.

Прогноз погоди

«І ще сказати про лютневі дні. Тримає нас, не знати відколи, країна — та, в якій ми всі були»

Сергій Жадан по-філософськи описує час, який вже увійшов в історію і запам'ятався цими зимовими днями у календарі

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Світлани Гончаренко, **19 лютого — мінлива хмарність, без опадів.** Вітер південно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — від мінус 3 до плюс 2, вдень — 3–8 градусів тепла. **20-го — хмарно з проясненням, місцями невеликий дощ із мокрим снігом.** Вітер західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — від мінус 2 до 3 градусів тепла, вдень — 2–7 із позначкою «плюс».

У Рівному 19 лютого небо буде ясным увесь день, лише ввечері воно затягнеться хмарами. Без опадів. Температура повітря — від мінус 1 до плюс 6, **20-го** — від 0 до плюс 3 градусів тепла.

Ведуча рубрики
Людмила ВЛАСЮК.

Тел. 72-38-94

Погляд

Катерина ЗУБЧУК,
заслужений
журналіст України

За кордоном нас уже «раша» не називають

Але те, які асоціації викликає у багатьох іноземців Україна і що вони про неї знають, не дуже тішить

Пам'ятною залишилася поїздка влітку 2004 року до Чорногорії. Вона особлива для мене як перша мандрівка за кордон уже в незалежній Україні (у буремні дев'яності роки було не до туризму). Крім того, це була нагода побачити, що, крім Чорного та Азовського морів, є ще й Адриатика, бірюзову красу якої до цього доводилося споглядати лише на проспектах турагентств. Жили ми неподалік старовинного міста Будва, у приватному невеличкому готелі, власниця якого — українка. Тобто наші підприємливі люди на той час уже знаходили свої «ніші» і так заробляли на життя.

Як це буває зазвичай, на пляжі зав'язувалася розмова з сусідами-відпочивальниками. Тим більш, якщо це люди з твоїх країв. Хтось із місцевих, почувши незнайому їм мову, цікавився, звідки ми. А після нашого: «З України» наступною була фраза на зразок: «О, знаю...Раша». Доводилося заперечувати і розтлумачувати, що ми не з Росії, а з України. А для того, аби людина могла нас легше ідентифікувати, давали підказку — називали прізвище нашого безсмертного Тараса Шевченка. І знову було «не те», бо згадували не про Кобзаря з його, здається, кожному відомими рядками: «Як умру, то поховайте мене на могилі Серед степу широкого На Вкраїні милій...», а про футболіста Андрія Шевченка. І на цьому, як кажуть, спасибі: це був той час, коли наш гравець увійшов у зеніт слави, — вже мав державну відзнаку «Герой України», володів «Золотим м'ячем» — призом, який вручають найкращому футболісту Європи...

І ось січень 2020-го. Ми прилетіли до Стамбула. В аеропорту, як це передбачено умовами туристичного агентства, послугами якого скористалися, нас зустрічає представник готелю, де будемо жити. Ідемо з азійської частини найбільшого міста Туреччини — в європейську (це єдина країна, яка має таке двоконтинентальне розташування). У дорозі розмовляємо з нашим попутником. Пан Кемаль, як він представився, одружений з росіяночку, тож мову її «мусив вивчити», і нам легко у спілкуванні.

Знаючи, що ми прилетіли зі столиці України Києва, Кемаль розпитує, з якого саме регіону. Пояснюємо, що це Західна Україна, тобто близько до кордону з Європою. Як це буває в компанії незнайомих людей, спільних тем для розмови небагато. Аби пауза не затягувалася (у салоні буса лише наша сім'я з Луцька, тож сподіватися, що хтось інший порушить тишу, не доводиться), розпитуємо про погоду: чи завжди так тепло в січні (термометр в ті дні показував 9, а то й 11 градусів з плюсом)? Кемаль каже, що снігу в Туреччині практично не буває. А що цюгорічна зима в Україні, зокрема на заході, теж дуже лагідна, то і нам, як констатуємо, не довелося походити по скрипучому сніжку. І тут прозвучала така фраза: «Що, сніг, як і ліс, продали?» Цю карту, як мовиться, нічим крити. Не випадково ж в Україні ще в 2015 році було запроваджено заборону на експорт необробленої деревини, аби вберегти карпатські ліси (і хіба тільки карпатські?) Та ось міністр розвитку економіки, торгівлі і сільського господарства Тимофій Мілованов має іншу думку: він висловлюється за скасування мораторію на експорт лісу. Ясно, що це прибуткова для когось стаття. І якщо це станеться й мораторій буде знято, то тільки «тріски летитимуть».

Ми з паном Кемалем спілкувалися ще до того, як у нас були оприлюднені захмарні зарплати окремих чиновників — це теж, мабуть, вразило іноземців: як таке можливе в загалом бідній країні? Не було ще і поради телеглядачці від народного депутата, що збурила соціальні мережі: продати собаку і розрахуватися за комуналку. І перелік таких «перлів», на жаль, можна продовжувати.

Одне слово, сьогодні за кордоном про Україну знають. Слава Богу, нас уже «раша» не називають. Але багато з того, що іноземцям відомо про нашу країну, не додає нам балів в їхніх очах. ■

Політика

Олексій ГОНЧАРЕНКО: «Друзі України не розуміють, чому Зеленський капітулює»

Міжнародні партнери України готові й далі тиснути на Російську Федерацію, але вони не розуміють, чому нинішня влада Зеленського капітулює перед Путіним. Про це пише на своїй сторінці у мережі Facebook народний депутат із фракції «Європейська солідарність» Олексій Гончаренко, який перебував на Мюнхенській безпековій конференції

ФОТО UNIAN.UA

«Поза межами цивілізованого поля вже ніщо не зупинить досвідчених російських шулерів».

Лія ЛІС

«У Мюнхені знову мав змогу поспілкуватися з кількома серйозними іноземними високопосадовцями. Вони підтвердили мої сумні здогадки. Європейці не проти продовжувати тиснути на Росію, навіть завдаючи собі збитків. Але навіщо, якщо нинішня українська влада капітулює перед Росією?» — зазначив Гончаренко.

Він повідомив, що, за словами іноземних партнерів, дипломатія Зеленського непрофесійна і надто самовпевнена, тому призводить до втрати Україною позицій у протистоянні з Кремлем.

«Україна як сторона війни дає чіткий сигнал, що не буде продовжувати спротиву. Чому в такому разі ми повинні це робити за вас? Ми також домовляємося, бо вміємо мислити наперед. Молоді українські переговорники з команди глави держави діють дуже самовпевнено, оминаючи правила і процедури. Напевно, вони вважають їх надто нудними, але саме правила і процедури хоч якось досі стримують Росію від повного свавілля. Поза межами цивілізованого поля вже ніщо не зупинить досвідчених російських шулерів. Вони на цьому собаку з'їли. Це їхня гра, де вони диктують свої правила. Зеленський заганяє себе і країну в пастку. В результаті, підсилившись Україною, Росія зможе нав'язати свою волю всій Європі», —

«Україна як сторона війни дає чіткий сигнал, що не буде продовжувати спротиву. Чому в такому разі ми повинні це робити за вас?»

цитую Гончаренко небайдужих європейських лідерів.

За його словами, співрозмовники у Мюнхені високо

оцінюють дипломатичний хист п'ятого Президента Петра Порошенка, який, на відміну від Зеленського, вдало формував міжнародну антипутінську коаліцію. «Ваш попередній глава держави це чудово розумів. І заганяв противника на світло, там де йому буде складно махлювати. Схоже, нинішній очільник дасть пошити себе в дурні».

«Шкода, що європейці не знають основного виборчого гасла Зеленського. Дійсно, вони зробили нас усіх разом», — підсумовує Олексій Гончаренко. ■

Пряма мова

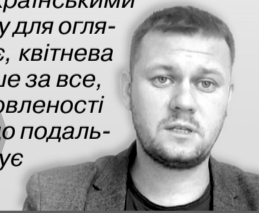
Денис КАЗАНСЬКИЙ, журналіст, який після російської збройної агресії перебрався з Донецька на вільні території:

«Володимир Зеленський має унікальну здатність казати взаємовиключні речі і в результаті злити абсолютно всіх».

На конференції у Мюнхені він спочатку заявив, що Україна не буде вести переговори з лідерами угруповань ОРДЛО. А потім припустив можливість створення спільних патрулів Збройних сил України та представників тимчасово окупованих територій.

Як ці тези узгоджуються одна з іншою — не ясно. Як можна домовитися про спільні патрулі кордону з бойовиками, не ведучи переговорів із їхніми лідерами? Навряд чи на це питання може відповісти сам Зеленський.

Ніхто нічого не зрозумів, усі зляться, при цьому на 99% зрозуміло, що ніяких виборів в ОРДЛО за українськими законами та жодних патрулів у доступному для огляду майбутньому не буде. Бо війна триває, квітнева зустріч у нормандському форматі, швидше за все, не відбудеться, тому що не виконані домовленості паризького саміту, немає і розуміння щодо подальшого розведення військ. Ніщо не вказує на близькість завершення конфлікту».

Факт

КОЖЕН ЧЕТВЕРТИЙ РЕАЛЬНОЮ
ОПОЗИЦІЄЮ ВВАЖАЄ
«ЄВРОПЕЙСКУ СОЛІДАРНІСТЬ»

25,5% українців назвали партію Петра Порошенка найбільш дієвим опонентом нинішньої влади

Петро МАКАРУК

Про це свідчать дані соціологічного опитування, яке оприлюднив Центр SOCIS.

22,5% респондентів вважають опозицією партію «Опозиційна платформа — за життя» (Юрій Бойко), 16,7% — ВО «Батьківщина» (Юлія Тимошенко), 5,5% —

Європейська
Солідарність

«Голос» (Святослав Вакарчук).

Дослідження проводилося з 1 по 10 лютого 2020 року методом стандартизованого інтерв'ю «face-to-face». Загалом було опитано 2000 респондентів. Статистична похибка дослідження 2,1%. ■

■ З перших уст

Петро ПОРОШЕНКО: «Путін не вважає себе людиною»

Фото censor.net.ua

П'ятий Президент України, лідер партії «Європейська солідарність» дав велике інтерв'ю засновнику і головному редактору найвпливовішого у Центральній та Східній Європі видання «Газета виборча», громадському діячу, дисиденту та одному з натхненників польського руху «Солідарність» Адаму Міхніку (на фото). Пропонуємо вам витяги з відповідей Петра Порошенка

Вперше в історії володар Кремля почув від українського керівника: «Прощай, немытая Россия...»

ПРО КРИМІНАЛЬНІ ПРОВАДЖЕННЯ, В ЯКИХ ЕКСПРЕЗИДЕНТ Є ФІГУРАНТОМ:

«Державне бюро розслідувань викликає мене не як Петра Порошенка, а як п'ятого Президента України. Я спитав: «Про що ви хочете зі мною говорити?» Відповідь шокувала: мене хочуть допитати у справі за обвинуваченням у зраді національних інтересів, яку я нібито вчинив, у вересні 2014 року підписавши Мінські домовленості.

Ці домовленості врятували Україну, оскільки дали нам час зміцнити армію, державні інституції і стримати російську агресію, коли ми не мали чим оборонятися. Влітку 2014 року лише Польща, Литва та одна зі скандинавських країн допомагали нам постачанням зброї. Мінські домовленості ми використали також для того, щоб сформувати міжнародну солідарність. Бо усвідомлювали, що на Сході України відбувається не «збройний конфлікт», а російська агресія проти незалежної Української держави. Ми надали докази: знімки російських десантників, яких узяли в полон, наявність російських танків, БМП та артилерії... За порушення Мінських домовленостей на Росію накладено санкції, тому якщо в Україні анулювати мінські документи, то потрібно і зняти санкції з Росії.

Нині за наказом з Москви українське ДБР проводить слідство у справі документа, під яким поставили підписи очільники Німеччини, Франції та України! Я, як тодішній президент і головнокомандувач Збройних сил країни, мушу відповідати на питання про захоплення державної влади!»

ПРО ГОЛОВНІ ЗАГРОЗИ ДЛЯ УКРАЇНИ:

«Сьогодні є дві загрози. Перша — п'ята колона, на яку йде безліч грошей, — на купівлю медіа, створення порталів, каналів і груп у соціальних мережах, підкуп політиків. Йдеться про породження хаосу всередині країни, щоб закріпилася думка, що Росія — це нічого страшного.

Друга небезпека — ерозія світової солідарності з Україною. Нова українська влада надсилає Європі фальшиві сигнали. Зеленський телефонував Путіну на Новий рік, хоча Кремль не висловив Києву протокольних привітань. То чому ж інші президенти не можуть дзвонити до Москви із привітаннями, якщо це робить очільник країни, солдати якої щодня гинуть від російських куль?»

ПРО ТЕ, ЩО НОВА ВЛАДА ІДЕ В ЄС ТА НАТО ЛИШЕ НА СЛОВАХ:

«З моєї ініціативи курс на європейську та євроатлантичну інтеграцію записано в Конституції, щоб ніхто не наслідився його змінити. Нові представники влади декларують, що вони за НАТО, але мало що роблять, щоб досягти цієї мети. Інтеграція з Альянсом — це щоденна важка праця над реформуванням країни. А вони навіть не поїхали на недавній саміт НАТО в Лондоні, бо були дуже зайняті. А насправді, щоб не образити Путіна. Не треба бла-бла-бла, що ви за Альянс. Треба діяти так, як працював я для запровадження безвізового режиму з ЄС».

ПРО СТРАХ ВОЛОДИМИРА ЗЕЛЕНЬКОГО:

«Опозиції Зеленський боїться більше, ніж Путіна...».

ПРО ПОПУЛІЗМ:

«Під час президентської кампанії всюди торочили: «Треба просто перестати заробляти на війні». А хто заробляє на війні сьогодні? Чому різко знизилася постачання потрібного спорядження для нашого війська? Чому зростає ціна на українське озброєння, хоч війна не закінчилася? То були тези Путіна, спрямовані проти мене, а вони (політичні конкуренти. — Ред.) їх цинічно повторювали... Володимир Зеленський казав, що після 21 квітня закінчиться «епоха бідності». Настане

22 квітня, і ти станеш багатим. Вчителі одержать зарплату 4 тисячі доларів. Коли? Завтра. Це зветься популізм».

ПРО ТЕ, ЧОМУ НЕ ВВАЖАЄ СЕБЕ ОЛІГАРХОМ:

«Олігархи в Україні з'явилися внаслідок несправедливого розподілу державної власності. Я не належу до бідних людей, але жодного зі своїх активів не купив у держави. Все створив сам. Ніколи не одержав жодної пільги від держави. А через мою участь в опозиції мене розглядали під мікроскопом. Олігархи — це ті, які отримали за безцінь державні активи, пільги, знижки і дотації. І стали монополістами в окремих галузях».

ПРО 5 РОКІВ, ПРОТЯГОМ ЯКИХ БУВ ПРЕЗИДЕНТОМ:

«...Фундамент незалежної держави ми збудували лише протягом останніх п'яти років.

«Володимир Зеленський казав, що після 21 квітня закінчиться «епоха бідності». Настане 22 квітня, і ти станеш багатим. Вчителі одержать зарплату 4 тисячі доларів. Коли? Завтра. Це зветься популізм.»

Перед президентством Порошенка українське військо ходило в радянській формі, всі статуї були радянські. До того ж армію, яку ми успадкували від Української РСР, систематично знищували. Україна почала усвідомлювати власну державність лише 2014 року, бо люди не дуже цінують те, що приходить легко, як, наприклад, певною мірою відновлення незалежності 1991 року. Період від 1991 до 2014 року був для України часом втрачених можливостей».

ПРО «5 КАНАЛ», ВЛАСНИКОМ ЯКОГО Є:

«Пишаюся тим, що був одним із лідерів Помаранчевої революції 2004-го та Революції гідності 2013–2014 років. Голосом обох революцій був «5 канал», що належить мені.

У 2003-му ми з журналістами підписали меморандум про гарантії повної свободи слова для команди. То був ковток свіжого повітря і нові стандарти роботи в українських медіа, бо телеканал різко мене критикував».

ПРО ТЕ, ЯК БОРОВСЯ ЗА БЕЗВІЗ:

«Мені сформулювали 80 пунктів, які Україна має виконати, щоб отримати безвізовий режим. Я сказав Тускові та Юнкерові: «Так справа не піде, бо щодня я одержую новий список вимог. Зробіть ще це, зробіть ще оте. Це нагадує коня, якому перед носом повісили морквину. Напишіть усе, чого ви від нас сподіваєтесь». Список збільшився до 144 пунктів: ми мусили здійснити 144 реформи і запровадити зміни в законодавстві — починаючи від безпеки обігу документів і закінчуючи безпекою кордонів. Починаючи від поваги до прав людини і за-

Путін відреагував зразу ж, сказавши, що Лермонтов мав на думці зовсім інше, ніж Порошенко (сміється)».

ПРО ТАЄМНИЦЮ ОБ'ЄДНАВЧОГО СОБОРУ:

«Читаю видання Gazeta Wyborcza розповідь історію, яку дотепер я тримав у таємниці. Об'єднавчий собор, на якому створено Православну церкву України, відбувся 15 грудня 2018 року в київському соборі Святої Софії, головній святині України. Кільканадцять градусів морозу, на Софійській площі — десятки тисяч людей, але собор не може початися, бо єпископи ще не домовилися між собою. Минула 9.30, коли все мало початися, минула 11.30 — нічого. Я мав виголосити привітальну промову, а виявилось, що мушу взяти участь у переговорах ієрархів.

Питаю, про що йдеться. Один із найважливіших єпископів пояснює: «Обирають не того, кого треба. Не того, на якого я вказав. Ви мусите сказати, кого треба обрати». «Цього я точно не зроблю, — відповідаю, — бо це було б втручання у внутрішні справи Церкви. Я визнаю кожного, кого ви оберете». Він: «Тоді ми йдемо звідси». Я: «Будь ласка». Єпископ: «Але ви мусите сказати, щоб нас випустили». «Кому я маю сказати?» — «На площі стоять 50 тисяч людей, то ви мусите розпорядитися, щоб ми могли пройти». — «Ні, це ви маєте сказати людям, чому ви тікаєте і зриваєте створення нової Церкви. І коли вони вас підтримають, тоді точно вас пропустять». Єпископ: «Ні, краще ми повернемося і будемо домовлятися». І врешті-решт домовилися (сміється)».

ПРО ПРОПОЗИЦІЮ ПАТРІАРХУ РОСІЙСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ КІРІЛУ:

«2014 року я був парафіянином Православної церкви Московського патріархату. Після виборів попросив передати патріархові Кірілу, що він має поїхати на фронт, спуститися в окоп і сказати, що Церква проти війни. Але той відмовився від зустрічі».

ПРО АНЕКДОТ ДЛЯ ТРАМПА:

«Дональдові Трампу я розповів анекдот. Путіна спитали, яка його найзаповітніша мрія. Він назвав закінчення війни на Донбасі. «А це залежить тільки від вас, то чому ж ви її не закінчите?». — «Я ж не можу жити без найзаповітнішої мрії».

ПРО ПУТІНА:

«Мені здається, що Путін не вважає себе людиною. Він думає, що ще не бог, але вже десь близько. Він живе з переконанням, що від нього залежить доля всього світу».

ПРО «ПРОСТО ПЕРЕСТАТИ СТІЛЯТИ»:

«Андерс Фог Расмуссен, колишній генеральний секретар НАТО і мій друг, відповідаючи на запитання, що означає «перестати стріляти», зазначив: якщо Росія перестане стріляти, то війна закінчиться, а якщо Україна перестане стріляти, то буде кінець України. Під кожним словом Андерса підписуюся обома руками». ■

Джерело: Gazeta Wyborcza.

Прощай, немытая Россия,
Страна рабов, страна
господ,
И вы, мундиры голубые,
И ты, им преданный народ.

«Ми називали Анатолія Ленартовича батьком дитячої хірургії на Волині»

Минулого вівторка перестало битися серце заслуженого лікаря України, якого досвідчені хірурги називають своїм учителем, а сотні колишніх пацієнтів — рятівником.

Спогадами про людину, яка присвятила медицині майже 60 років життя, діляться його колеги

ВАЛЕНТИН МАРТИНЮК, ЗАВІДУВАЧ ХІРУРГІЧНОГО ВІДДІЛЕННЯ № 2 ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ КЛІНІЧНОЇ ДИТЯЧОЇ ЛІКАРНІ:

— У березні Анатолію Корниловичу Ленартовичу мало б виповнитися 85 років. Йому, уродженцю Ратного, випало пережити війну, зазнати біди. Але завдяки старанням і вродженим здібностям хлопця із польської глибинки вступив до Куйбисівського медінституту, в 1960 році успішно його закінчив. За призначенням потрапив на роботу на Брянщину, де була дуже сильна школа хірургії, яку створили знамениті Амосов, Авіло-

«**Він називав дитячу хірургію дочкою загальної, і вчив нас, молодших, усьому, що знав і умів сам.**»

ва, Шалімов. Там за три роки молодий спеціаліст набрався знань і повернувся на рідну Волинь вже сформованим дитячим хірургом.

У Луцьку на той час таких фахівців не було, тож Анатолій Корнилович став засновником дитячої хірургії на Волині. Я працював з ним із 1976 року, коли Анатолій Ленартович був начмедом обласної лікарні. Він називав дитячу хірургію дочкою загальної, і вчив нас, молодших, усьому, що знав і умів сам. Першим почав робити багато складних і нових операцій. Коли траплялися екстремальні ситуації у віддалених районах, лікарі з Луцька добіралося туди літаком. Анатолій Корнилович погано переносив польоти у «кукурузнику», ми його намагалися підняти, але найважчих хворих усе ж він брав на себе. А коли збудували нинішню дитячу лікарню, Анатолій Ленартович очолив у ній хірургічне відділення. Серед його пацієнтів є чимало таких, хто десятиліттями підтримував зі своїм рятівником зв'язки, як, наприклад, Олександр Гринюк із села Кремеш Лукацького району. Люди приводили до нього своїх дітей, а потім і онуків, адже добра слава про справжнього спеціаліста жила упродовж багатьох десятиліть.

РОСТИСЛАВ ВДОВІН, ХІРУРГ ОБЛАСНОЇ КЛІНІЧНОЇ ДИТЯЧОЇ ЛІКАРНІ З ПОНАД 50-РІЧНИМ СТАЖЕМ:

— Ми називали Анатолія Корниловича батьком дитячої хірургії на Волині. Згадуємо його не тільки як професіонала, а й як добру, чуйну, порядну людину. Я присвячував йому віршовані посвяти на честь «круглик» дат, бо він був для мене вчителем, наставником, другом. Із нагоди 60-річчя Ленартовича, пригадую, написав: «Ще скальпель впевнено рука твоя тримає, їй в оперблоці за столом — ціни немає...»

Звичайно, з віком Анатолій Корнилович уже не міг оперувати. Але він не уявляв життя без роботи. Коли стало підводити серце, довірився кардіохірургом Волинської обласної лікарні, і повернувся у наш колектив, де панує щира товариська атмосфера. Молоді лікарі опановують сучасні медичні технології, йдуть вперед, але вони шанують хірургів-ветеранів. І Анатолій Корнилович, який на схилі літ жив самотньо, вважав колектив своєю родиною. Він був «Відмінником охорони здоров'я», у 1991 році одержав звання «Заслужений лікар України». Пам'ять про хірурга Анатолія Ленартовича збережуть його колеги, пацієнти. Справжній син волинської землі залишив на ній добрий слід. ■

**МЕДИЧНИЙ
ДОДАТОК
«ГАЗЕТИ ВОЛИНЬ»**

**18 лютого
2020 року
№2 (136)**

ДОБРОГО ВАМ ЗДОРОВ'Я!

Ведуча додатка
«ДОБРОГО ВАМ
ЗДОРОВ'Я!»
Галина
СВІТЛИКОВСЬКА.
Тел. 72-20-07.
e-mail:
svitlikv@ukr.net

■ Актуальний репортаж

ЧОМУ ЖЕРТВАМИ ПНЕВМОНІЇ ЧАСТІШЕ СТАЮТЬ ЧОЛОВІКИ?

У розпал епідемії грипу та ГРВІ у лікувальних закладах області чимало пацієнтів із серйозними ускладненнями цих захворювань. Розповідають про випадки блискавичного перебігу недуг: учора зліг із високою температурою, а сьогодні — важка форма запалення легень, що може призвести до смерті. Як уберегтися?

Галина СВІТЛИКОВСЬКА

Фото Галини СВІТЛИКОВСЬКОЇ.

Завідувач відділення пульмонології Віктор Матвейчук за 30 років роботи «характер» недуг вивчив досконало.

НИКОЛИ З'ЯСОВУВАТИ, ЯКИЙ ТИП ГРИПУ «ВИНЕН»

У понеділок, після вихідних, які хворі намагаються перебути вдома, в лікувальних закладах зазвичай «аншлаг». Під'їжджають «швидки», часто недужих попід руки приводять родичі. У приймальному відділенні Луцької міської клінічної лікарні багатолічно: когось швидко доправляють у реанімацію, когось — оформляють у стаціонар.

«Напевне, тепер там навіть у коридорах ліжка стоять», — потерпають супроводжуючі. Але насправді в лікарні все організовано так, щоб наслідків перенаселення і збільшення навантаження на лікарів і медперсонал пацієнти не відчували.

— Звичайно, грип і вірусні інфекції нам додають клопотів. Є хворі з пневмоніями, які перебувають на апаратах штучної вентиляції легень у реанімації, зросла кількість пацієнтів у пульмонологічному відділенні. На жаль, у багатьох випадках до ускладнень призводять легковажність, байдужість до свого здоров'я, — каже директор КП «Луцька міська клінічна лікарня», кандидат медичних наук, заслужений лікар України Лариса Петрівна Духневич.

Підтвердив ці слова і завідувач відділення пульмонології Віктор Федорович Матвейчук, який щойно оглядав нового хворого. Чоловік тиждень намагався самотужки справитися з грипом. Щоб збити високу температуру, приймав зменшення парацетамол, поки в животі стало боліти. На те, що було важко дихати, не зважав. Звернувся за допомогою, коли вже на ногах не міг стояти.

— Кажуть, найважчі пневмонії викликає вірус грипу типу А H1N1, який ще називають свинячим. А цього лучанина не він довів до біди? — запитуємо у Віктора Федоровича Матвейчука.

— Для проведення лабораторних досліджень на визначення типу збудника у нас нема часу. З'ясувати, який це грип, можна лише в лабораторіях, де є можливість скористатися методом полімеразно-ланцюгової реакції. Але результатів ніколи ждати. Робимо аналізи крові й мокротиння, рентген грудної клітки, за клінічного картино перебігу хвороби бачимо, що у хворого вірусно-бактеріальна пневмонія, й підбираємо відповідне лікування, — відповідає лікар.

Його розповідь перериває відвідувачка, яка просить перевести її старенького тата, ветерана війни,

у меншу палату. Віктор Федорович пояснює, що там неможливо підключити кисень для оксигенотерапії, а в боротьбі за життя не завжди головне — комфортні умови. За рік у відділенні на 40 ліжок надають допомогу 1000–1100 пацієнтам, з них до 70% — хворі із пневмоніями.

ЛІКУВАННЯ ОБХОДИТЬСЯ В СЕРЕДНЬОМУ У 20 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

Можливо, ця цифра змусить когось задуматися. Адже спеціалісти наголошують, що причиною більшості летальних випадків серед хворих із запаленням легень є запізнє звернення по допомогу. Запідозрити пневмонію можна за такими симптомами: висока температура більше трьох днів; кашель; біль у грудях при диханні; відчуття нестачі повітря; задишка, втрата апетиту; головний біль та слабкість. Є схожі ознаки — шукайте лікаря!

— Відомо, що не завжди зміни

Для довідки. Пневмонія — це гостре інфекційне запалення легень, яке локалізується перш за все у повітряних міхуриях, що мають назву альвеоли. У здорової людини вони наповнені повітрям і нормально функціонують під час дихання. А у хворого в альвеолах накопичуються слиз та рідина, які викликають біль при диханні та обмежують надходження кисню. Збудниками пневмонії найчастіше бувають бактерії, віруси, грибки та деякі мікроорганізми. В Україні щороку реєструють майже 1,5 млн випадків цієї недуги, з них до 30% мають смертельні наслідки.

намагаються лікувати горілкою з перцем, що негативно впливає на захисні сили організму. Важчий перебіг пневмонії і у курців, бо цигарковий дим вбиває місцевий імунітет, згубно діє на епітелій. Інша категорія потерпілих чоловіків — трудоволіки, які не зважають на погане самопочуття, хворіють, але ходять на роботу. Вилікувати таких пацієнтів, особливо тоді, коли вони до останнього «не здаються», дуже складно, — стверджує Віктор Матвейчук.

Готуючись до реформи вторинної ланки медицини, у Луцькій міській клінічній лікарні провели медико-економічні розрахунки вартості лікування найпоширеніших захворювань. Так ось, щоб справитися із вірусно-бактеріальною пневмонією, за умови, що це вдається зробити за 10 днів перебування у стаціонарі, в середньому необхідно затратити 20 тисяч гривень. Якщо ж пацієнта доведеться

«**Кашель у перші дні може не турбувати, а коли легеня набрякла, то й хрипів не чути. Тому лікарі скеровують хворих на рентген.**»

витягувати з того світу в реанімації, лікування буде тривалішим і значно дорожчим.

Навіть під час нетривалого перебування у відділеннях, де надають невідкладну допомогу таким хворим, встигаєш помітити, яких зусиль це коштує. Ніколи присісти медсестричкам: крапельниці, ін'єкції, інші процедури... Мізерні зарплати багатьох змушують попрощатися з роботою за фахом, тож навантаження на працівників зростає. Але навіть у таких умовах у лікарні панує порядок, відлагоджено чіткий алгоритм дій, щоб пацієнти одержували якісні медичні послуги. — А ви не боїтеся заразитися «виїзним грипом»? — допитуюся у співрозмовника.

Вияляється, адміністрація лікарні подбала, щоб працівники, які безпосередньо контактують із хворими, зробили щеплення від грипу. Вакцинувався і колектив відділення пульмонології на чолі із завідувачем.

— Це — найкращий спосіб запобігти ускладненням. Особливо важливо щепитися літнім людям із хронічними захворюваннями, з порушеннями метаболізму — ожирінням, цукровим діабетом, а також дітям і вагітним жінкам, — каже Віктор Федорович. — Ми пам'ятаємо, як у 2009 році довелося розширювати наше відділення за рахунок сусіднього, бо було дуже багато пацієнтів із пневмоніями. З того часу багато хто вже встиг «познайомитися» з вірусом грипу А H1N1, перехворів, сформувалася післяінфекційний імунітет. Тому сподіваюся, що наступний епідемічний сезон пройде без різкого зростання кількості ускладнень. Але для цього кожен мусить дбати про елементарні правила безпеки: слід уникати скупчень людей, ретельно і часто мити руки, при перших ознаках нездужання звертатися до лікарів. Якщо ж розвинулася пневмонія, головне — часно почати лікування сучасними антибактеріальними препаратами, які підбере спеціаліст. ■

Її зболене серце працює «на батарейці», яка «сідає»

Про жительку Ратного Майю Філь (на фото), що «зносила» вже 7 кардіостимуляторів, заміна яких щоразу ставала випробуванням для жінки і її родини, наша газета розповідала 4 роки тому. І ось знову штучний водій ритму серця завчасно дає збій. Лікарі попереджають, що до завершення терміну його служби залишилося 8 місяців

Фото volyn.com.ua.

Галина СВІТЛИКОВСЬКА

КОШТУВАВ ПРИСТРІЙ МАЙЖЕ КІ АВТОМОБІЛЬ

— Ви приїжджали до мене у 2016 році, я запам'ятала точно, бо то було після похорону нашого тата. Ми розказували, що мені багато разів небайдужі люди допомагали вижити, рятували моє серце. Перед тим родина влізла у великі борги, бо хотіли придбати новий кардіостимулятор, сучасний, швейцарський, щоб довше служив. Коштував він майже стільки, як автомобіль! А ще ж додали витрати на складну операцію на відкритому серці, яка тривала 11 годин. Одне слово, віддали останнє, щоб трохи довше прожити без страху за моє серце. Але час пройшов — і знову та ж проблема, — зітхала Майя Петрівна, хоч зазвичай вона не любить плакати, ні перед ким.

Серцеву блокаду у неї діагностували в ранньому віці. Ні бігати, ні навіть швидко ходити не могла. У школі на уроці анатомії дали завдання порахувати частоту пульсу. У Майї вишло менше 40. Батьки возили її до лікарів, шукали порятунку в Львові й Києві, але заридати біди ніхто не міг.

На очах хворої, мого сказати, розвивалася вітчизняна кардіохірургія. Пригадає, що перший стимулятор, якого їй вживили у Львові у 1983 році, був за розміром, як коробка з-під зубного порошку і міг служити лише 12 місяців. Потім з'явилися досконаліші, але їх ставили тільки інвалідам війни.

«ДЯКУЮ ДРУЗЬМ, ЩО НЕ ДАЮТЬ ВЛАСТИ ДУХОМ»

— Морально важко просити в людей гроші. Я б, можливо, й не змогла б сама з цим упоратися. Але ініціативу взяли в свої руки друзі з Ратнівської організації інвалідів. Марина Мажула із Замшан, яку всі знають як чемпіонку світу з параканое, майстра спорту міжнародного класу й почесну жительку Ратнівщини, поширила оголошення про збір коштів на придбання для мене кардіостимулятора. Однією з перших відгукнулася та перерахувала тисячу гривень Тетяна Білітюк, яка про-

живає у Луцькому геріатричному пансіонаті. Відчуваю підтримку й багатьох інших наших візочників, людей з інвалідністю, що розуміють, як це — бути у безвиході. Дякую долі, що звела мене з ними, — каже Майя Петрівна, яка й сама бере активну участь у громадському житті, очолює жіночу раду.

Згадає, як наполегливо витягувала її із полону безнадії й страху Валентина Коротинська, запрошуючи на змагання й концерти, залучаючи до спілкування з членами організації інвалідів, яку очолює. Схвалювала це й мама, поки жила... — Колись я соромилася до когось звернутися. Думала: зовні ж виглядаю здоровою, ніхто не здогадується, що в мене в грудях. І мама брала за руку мого тоді ще маленького сина й вони удвох оббивали пороги різних установ, підприємств. Петрусь усім пояснював, що моє серце як годинник без батарейки» фігуру, випинаючись на тілі, він ще й утримував стабільний пульс, незалежно від навантажень, тому з ним комфортно було хіба що спокійно сидіти. Мав служити 5 років, але через два з половиною вийшов із ладу.

Із тих часів життя Майї протікає від заміни старого кардіостимулятора на новий. Згодом стали з'являтися щораз досконаліші пристрої, але за ціною вони були недоступними жінці, яку отримувала невелику пенсію по інвалідності. Й щоразу їй здавалося, що це вже кінець...

Тах хочеться дочекатися, побачити сина. Коли лікар сказав, що термін служби кардіостимулятора нетривалий, саме про це подумала. Проходила обстеження у Луцьку в обласній клінічній лікарні, їздила до Львова, де оперувалася, з'ясувала і в Києві — скрізь мені кажуть, що вживлення штучного водія ритму серця, такого, який мені потрібен, обійдеться приблизно у 3–4 тисячі доларів. Стільки грошей у мене нема, родина ще не встигла борги за попередні віддати, — журиться Майя Петрівна.

Для тих, кому небайдужа доля жінки, подаємо рахунки для збору коштів: 4731 2191 1430 1819 гривневий та 4731 2191 1430 1827 доларовий. Отримувач Майя Філь. ■

■ Важливо

АНТИБІОТИКИ ПОМИЛОК НЕ ПРОЩАЮТЬ

Безладний прийом цих препаратів призводить до того, що бактерії втрачають чутливість до активних інгредієнтів і згодом лікування не дасть бажаного ефекту

Затребуваність в антибіотиках взимку зростає — їх часто призначають при типових сезонних патологіях: інфекціях сечового міхура, слизової шлунка, гнійних бронхітах, пневмоніях тощо. Легенева інфекція, спричинена новим китайським коронавірусом 2019-nCoV, також у цьому ряду.

Лікарі попереджають: приймати антибіотики потрібно дисципліновано, педантично і тільки за потреби, адже ці засоби мають властивість порушувати звичний бактеріальний баланс шлункової флори, що загрожує ослабленням імунітету, загальним погіршенням здоров'я.

Таблетки слід запивати склянкою води: завжди рясній гідрації вони легше розчиняються. Кава, чай, молочні напої можуть перешкоджати засвоєнню діючих речовин, утворюють небажані поєднання з антибіотиками.

Грубою помилкою є нерегулярність прийому ліків. Строго дотримання часових інтервалів за-

безпечує достатню кількість активного інгредієнта в організмі — це єдиний спосіб успішно боротися з бактеріями. Якщо антибіотик потрібно пити один раз на день, це треба робити в один і той же час; два рази на день означає, що приймають його кожні 12 годин, три рази на день — кожні 8 годин.

Також важливий харчовий режим: «до їжі» — за півгодини до застілля; «під час їжі» — безпосередньо за трапезою; «після їжі» — через дві години після неї.

Лікарі застерігають: за жодних обставин не можна припиняти прийом призначеного препарату самостійно або збільшувати дозу — це груба помилка, яка може зашкодити здоров'ю. Якщо виникають побічні ефекти, подальше використання антибіотика слід обговорити зі спеціалістом. Це також потрібно зробити, якщо препарат через два — три дні не дав ефекту.

Недопустимі приймати антибіотики під час респіраторних захворювань. Грип і застуда викликаються вірусами, і лікування цими препаратами не має сенсу. Їх застосовують тільки тоді, коли розвивається ускладнення — бактеріальне запалення. ■

■ Редакційний щоденник

А «РУСКИМ МІРОМ» НАС БОМБИТЬ НЕ ТІЛЬКИ МОСКВА, А Й... КИЇВ

Чим переймався і з чого дивувався останнім часом заступник головного редактора «Газети Волинь» **Василь УЛІЦЬКИЙ**

...ДУРНИМИ ЗАПИТАННЯМИ СОЦІОЛОГІВ

«У якій із цих сфер ви очікуєте першочергових змін від Президента Зеленського?» — запитують експерти групи «Рейтинг» в українців і пропонують їм перелік цих «сфер». Найбільший відсоток набирає пункт «Припинення військових дій на Сході України» — 64%. І я дивуюсь. І соціологам, і відповідачам. Але насамперед першим, бо в них, як казав один відомий харківський персонаж, запитання «трохи по-дебільному» поставлене. Ну от як можна очікувати від нашого гаранта того, що цілком і повністю залежить не від нього, а від Путіна?! Якби Зеленський, скажімо, загарбав Кубань чи увійшов у Воронеж, проголосивши там народну республіку, то можна було б просити в нього припинити військові дії, вивівши наші війська з території Росії. Але якщо ми очікуємо від Зеленського припинення військових дій, коли до нас прийшла чужа армія, то це означає, що насправді ми хочемо капітуляції перед Росією, просто це по-іншому сором'язливо називаємо. Бо припинити війну наш Президент може лише одним способом — розпустивши армію і приставши на умови Москви, тобто здавшись. Або просто здатись, не розпускаючи армії. То, може, соціологам не треба соромитись і прямо ставити запитання, чи має Україна зробити так, як того вимагає Кремль? А людям чесно відповісти, без оцих хитрих вивертів.

Сто років тому нам, до речі, не вдалося вирватися з-під верховенства Москви, на відміну від тих таки поляків. Після цього, вкотре нагадаю, для України все закінчилося трьома Голодоморами, Сибірами та розстрілами. А воювати все одно довелось. Тільки вже не за свою землю, а за інтереси російської імперії. Наприклад, у Фінляндській війні чи Афганській, чи... перелік можна продовжувати. Бурятія он теж пристала на всі «захцянки» Кремля, її не існує як окремої держави. Але бурятські хлопці все одно горять у танках під Донецьком. І це треба пам'ятати українцям, відповідаючи на такі запитання.

... «УКРАЇНСЬКИМ» КІНО І УКРАЇНСЬКИМ КІНО
Кілька років тому, коли вийшов комедійний серіал «Останній москаль», я подивився лише дві чи три серії. Далі не хотілось. Бо було відчуття, що це не українці сміються із себе, а над нами насміхаються, кпяться із «дурних хахлів». Навіть написав на цю тему колонку у «Волині».

«Не можу дивитись російське кіно після початку війни», — сказав ще 2014-го батько. Він перемикав канал, як тільки натрапляв на фільм, де виднілись кремлівські зорі. І робив це без будь-яких офіційних рішень уряду чи через те, що поряд були ветерани або волонтери... А виявилось, що «не йде» і нібито українське кіно. «Нібито», бо українське воно лише за місцем створення, а за мовою, духом, стилістикою, штампами — і далі російське.

«Кому війна, а кому — мати рідна». Це про таких, як Олена Єремеева.

Чому так, нещодавно щирісердно зізналась продюсера «1+1» Олена Єремеева, коли розповідала, чому сім цього-річних мелодрам телеканал відзняв російською. По-перше, таке можна продати в Росію, а по-друге, українська мова «складніше дається для жанру». Простішими словами — ваш «телячий язик» непридатний для високого кіно. Тож виходить, що «руским міром» нас «бомбить» і Москва, і Київ. «Нікакой разниці!»

Але це лише пів правди. Бо після Революції гідності, коли держава почала вкладати у кіно, серед різноманіття фільмів стали з'являтися і такі, про які нарешті можна сказати: «Ось воно!». І їх вже треба лічити на пальцях не однієї, а двох рук. З останнього, що подивився, — комедія «Мої думки тихі» режисера Антоніо Лукіча.

Попри часто скептичні відгуки критиків, фільм «зайшов». Україномовна комедія, події в якій, як, до речі, і в «Останньому москалеві», відбуваються у Карпатах, але післясмак зовсім інший. Чому? Відповідь проста. Бо у «Моїх думках тихих» я впізнаю себе, упізнаю справжню, а не бутафорну,

не карикатурну Україну, хоч це і комедія. Бо тут українці сміються із себе, хай навіть дуже гірко, а не злобно насміхаються. І головне — відчувається: автори фільму (одну з головних ролей зіграла Ірма Вітовська) люблять і землю, і людей, про яких вони знімають.

Може, тому чи не вперше кінотеатри продовжили прокат української стрічки на прохання глядачів?

...СТІЙКІСТЮ СЯБРІВ, ТОЧНІШЕ ЇХНЬОГО «БАЦЬКИ»

В мовно-культурному плані білоруси — як партизани. Ніби вони є, але їх не видно. Зливаються якість у спільному мовному та культурному просторі з Росією. Десь у Європі в мене навіть думки не виникає розпізнати білоруську в черговій слов'янській мові, яку почув на вулиці. Для доньки її улюблений співак білорус Мак Корж — ще один російський артист. Хоч звучить ця мова крутезно. Єдиний раз у житті, в Севастополі, почув, як якась

туристка нею розмовляла, то спеціально зупинився і слухав. Така соковита, дзвінка, що приємно було чути її просто як звук, як унікальне людське творіння.

Але йдеться зараз про інше. Надзвичайно важливо, що попри певну культурну невловимість Білорусь присутня політично на карті світу. І останнє дуже активне зазіхання Росії на цю державу не дали бажаного для Кремля результату. Мінськ відмовився будувати з Москвою союзну державу, а фактично поступово входить до складу Росії. Білорусь витримала тиск, хоч як Кремль намагався примусити до «дружби по-російськи»! Бацька, відбиваючись, не підбирав слів. Таких навіть від Зеленського, Президента країни, яка веде війну з Москвою, годі почути (тож іще не відомо, хто швидше в Європу прийде — Київ чи Мінськ). Ось кілька цитат Лукашенка: «У нас є своя країна. Ми суверенні й незалежні. Ми своїми мізками і руками, що змогли, заробили, будемо власну державу. І ми не можемо бути частиною будь-якої країни. Я не можу вас зрадити і розчинити Білорусь, нехай навіть у нашій братній Росії. Навіть якщо я на це піду, то білоруси мене з'їдять впродовж одного року після прийняття подібного рішення. Я не хочу бути останнім президентом Білорусі...»

У нас є свої інтереси, своя держава і свій народ, і ми повинні їх захистити, чого б нам це не коштувало...

Я не хочу переключити все те, що зробив разом із вами і народом, створивши незалежну, суверенну державу, щоб її зараз, поклавши в якийсь ящик із хрестом нагорі, кудись викинути і передати. Цього при мені не буде ніколи».

Словом, білоруси — на цей момент — малою кров'ю відбили від москвитів. І це дуже добра новина. Вона означає, що Волині і далі матиме кордон із сябрами, а не із союзною державою, тобто Росією. Погодьтеся, дружня Білорусь за курортним Світязем — значно краще, ніж протитанкові рови понад Прип'ятю, на другому березі якої стоять ворожі війська. ■

Вітаємо!

Учора 40-ліття відзначила гарна жінка, директор Луцького гериатричного пансіонату **Алла Вікторівна ГНАТЮК.**

Наша Берегиня із Квітневого ще молода та завзята.

Лише четвертий рік директором, а зробила багато... Її особистість зачаровує, бо в душі — людяність і порядність. Це наші сили подвоює, дарує щоденну радість. У ваш ювілей і в прийдешні літа хай вам будуть любов і пошана І зіграє нас ваша душа золота, зірньо ясна, Богом нам дана.

З повагою **Марія Павлівна Парфенюк.**

Ювілейна зима постукала у двері нашої дорогої матері, бабусі

Антоніни Олексіївни СОЛОМ'ЯНЮК

із селища Благодатне міста Нововолинська.

Дорога імениннице, живіть довго і щасливо, у радості й любові, без хвороб, без проблем. Хай ваш шлях осяває Боже благословення, а оптимізм додає впевненості у гарний завтрашній день.

Спасибі за ласку, за ніжну турботу, За чуйність, добро і невтомну роботу. Господь хай дарує здоров'я і сили. Спасибі, рідненька, що ви нас ростили. Всю доброту, яка існує в світі, Всю ласку, що живе серед людей,

Усі земні найкращі квіти Даруємо у цей святковий день!

З повагою і любов'ю діти, внуки.

РЕКЛАМА

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ В СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?

Постійна важкість у ногах, скутість в русі, набряклість і хрускіт. Набридли постійно наносити мазі і пити знеболюючі таблетки? Всі спроби які робилися раніше безуспішні?

- ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ від фахівця який підкаже метод рішення при таких захворюваннях як:

- Артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопороз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю

ТЕЛЕФОНУЙТЕ на номер:

(097) 190 87 13, (095) 364 27 75, (044) 338 26 24

Не є лікарським засобом. Дітична добавка до їди. Перед вживанням проконсультуйтеся з лікарем та ознайомтеся з інструкцією. Висновок ДСЕЕ №05.03.02-03/103075 від 23.12.2018 року.

■ Наша фішка

Тут ще живе дух Лучеська Великого.

Це буде незабутньо: після будинку Голованя — екскурсія у луцьке підземелля

СТАРЕ МІСТО СТАНЕ ЩЕ БІЛЬШ ПРИВАБЛИВИМ ДЛЯ ТУРИСТІВ

Представники влади, громадських організацій, архітектори, історики та краєзнавці обговорили заходи щодо збереження історичної частини Луцька

Свєнґія СОМОВА

Старе місто приваблює для туристів. І хоча в нас є чимало інших пам'яток національного та місцевого значення, мандрівників тягне саме туди. Зокрема, до замку Любарта, зображеного на 200-гривневій купюрі. Про нього вони найбільше знають. На огляд пам'ятки витрачають 3–4 години. Тим часом у середмісті є чимало інших атракцій. Однак історична частина Луцька поки що недостатньо відкрита для туристів. Тож одне із ключових завдань влади, зазначалося на нараді, на якій обговорювали нові проекти розвитку і реконструкції Старого міста, — виправити упущення. Це допоможе поліпшити імідж Луцька і зберегти ті залишки архітектурної спадщини, яких не зникли час і люди.

— Щоб надати історичній частині вигляду, який буде цікавим як для лучан, так і для гостей, потрібне серйозне втручання, — сказав, презентуючи нові проекти її розвитку і реконструкції, радник міського голови Ігор Поліщук.

Він повідомив, що міська влада напрацювала ряд оперативних і дієвих заходів, які зможуть поліпшити ситуацію в Старому місті, повернути туди туристів. Фінансування на їхню реалізацію передбачене у міському бюджеті. До кінця цього року планується капітально відремонтувати вулицю Драгоманова, відновити дорожнє покриття із натурального каменю та облаштувати освітлення. Передбачається реконструювати старі ліхтарі, які додадуть шарму цій частині міста. Іншою невдоволює побачать лучани і туристи й вулицю Кафедральну. Її теж відремонтують. Окрасою цього району після реконструкції у рамках проекту «Нове життя Старого міста: ревіталізація пам'яток історико-культурної спадщини Люблінська і Луцька» буде вежа Чарторийських.

Цікавішими для туристів, переконаний радник міського голови Ігор Поліщук, стануть «Центр середньовічної культури» на Драгоманова, 25, що діє на базі лицарського клубу «Айне Бера», а також сквер зі скульптурами Миколи Голованя, про який знають навіть не всі лучани, не кажучи вже про гостей міста. Його планують відкрити для відвідувачів.

Ще однією туристичною атракцією будуть підземелля єзуїтського колегіуму, що під Волинським коледжем національного університету харчових технологій.

— Оживуть і наші підземелля, — розповідав перший заступник місь-

«Щоб гості міста довше залишалися у нас, слід розширити туристичні маршрути», — переконаний радник міського голови Ігор Поліщук (праворуч) та перший заступник мера Григорій Недопад.

«Міська влада напрацювала ряд дієвих заходів, які зможуть поліпшити ситуацію»

кого голови Григорій Недопад. — Частина вже розчищена, зокрема під костелом Святих апостолів Петра і Павла. Проводяться реставраційні роботи й у тих, які раніше бачили тільки працівники і керівники Волинського коледжу національного університету харчових технологій. Сподіваємося, що роботи в рамках проекту закінчаться до кінця 2020 року, і в нас буде чудова туристична атракція для лучан і гостей міста.

Із часом пам'ятки архітектури руйнуються. В аварійному стані нині споруда колишнього гостинного двору Прайзлерів, що на вулиці Кафедральній, 4. Аби відновити, потрібні чималі кошти. Тож міська влада вирішила оголосити інвестиційний конкурс. Переможець отримає приміщення в оренду на 20 років. Причём за символічною ціною — одна гривня на рік. Однак за умовами конкурсу новий власник повинен провести капітальний ремонт і реставрацію будівлі, облаштувати там готель, ресторан, кафе, а також парковку для автомобілів у внутрішньому дворі. Прикрасить Старе місто, надасть унікальності спорудам у нічну пору й професійна архітектурна підсвітка Дому Євангелія (Лютеранської кірхи), костелу Святих Петра і Павла, а також фасаду Територіального центру соціального обслуговування населення. У планах влади — поєднати площу Ринок із вулицею Драгоманова і всіма локаціями Старого міста.

Подбають і про дамбу, яка тягнеться від вулиці Глушець до Замкової через Центральний парк. Нині вона у непривабливому стані. Ігор Поліщук повідомив, що міська влада замовила проект її капітальної реконструкції. Дамбу укріплять і розчищать. Тож нею буде приємно пройтися. Цього-річ завершать облаштувати і причал біля будинку Миколи Голованя. Він теж стане однією із туристичних

принад. Коли запрацює, можна буде організувати прогулянки на катері по Стиру.

Ще два об'єкти, які могли б стати цікавими для гостей міста, підкачала начальник управління туризму і промоції міста Катерина Теліпська. Їх, вважає, слід відкрити для відвідувачів, зробити доступними. Один із них — двір на вулиці Братковського, 35. Там виявили фундамент башти Окольного замку.

Очільниця управління туризму розповіла й про один із проектів, що реалізовується у Старому місті, — «Луцький кликун». У його рамках на вулиці Плитниця, 6 встановлена скульптура глашатая. Незабаром там буде цікавий мурал, на котрому з'являтиметься тінь кликуна, коли заходить сонце.

Владі та комунальникам, які намагаються впорядкувати Старе місто, зазначалося на нараді, чимало проблем створюють користувачі архітектурних пам'яток та приватних будинків, які не утримують їх у належному стані. Фасади будівель нерідко розмальовані, напівзруйновані. Це, звісно, посує вигляд історичної частини Луцька. Для контролю за занедбанними ділянками та спорудами хочуть створити їх реєстр і провести роботу із власниками та користувачами, щоб змусити впорядкувати приміщення і свою територію. Водночас планується відремонтувати пошкоджені фасади будинків, відновити паркані земельних ділянок, де ведеться будівництво.

Не прикрашають цю територію й металеві гаражі, сараї, самовільно встановлені мешканцями. Після надання працівниками департаменту муніципальної поліції приписів власники будуть змушені знести їх.

Обговоривши заходи, які допоможуть відновити Старе місто, зробити його привабливим для туристів, присутні висловили ряд цікавих пропозицій, котрі, як запевнили представники влади, будуть враховані в майбутньому. Історична частина міста із її затишними вуличками, сповненими духом старовини, стане туристичною родзинкою Луцька. ■

НОВИНИ КРАЮ

УНОЧІ З НОЖЕМ НАПАДАВ НА ЖІНОК

Правопорушника затримали під час спеціальної операції 15 лютого на місці злочину на одній із вулиць Нововолинська

Віктор ГОМОЛЬ

Чоловіка підозрюють у скоєнні серії нічних розбійних нападів на мешканок шахтарського міста. Поліцейські перевіряють також його причетність до низки грабежів та згвалтування. Викрити зловмисника вдалося завдяки комплексу оперативно-пошукових заходів, проведених співробітниками місцевого відділення, управління карного розшуку поліції області, а також Горохівського відділу поліції. Зокрема, розслідуючи розбійні напади на жінок, скоєні з вересня минулого року в Нововолинську, правоохоронці відпрацювали записи понад 70 камер відеоспостереження.

Тепер за процесуального керівництва Володимир-Волинської місцевої прокуратури вирішується питання про повідомлення про підозру у вчиненні правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 187 (розбій) Кримінального кодексу України та обрання міри запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. Зловмиснику «світить» позбавлення волі строком від трьох до семи років. ■

СВЯЩЕННИКУ СПАЛИЛИ БУС ЗА ПАТРІОТИЧНУ ПОЗИЦІЮ?

Минулої неділі вранці до поліції надійшло повідомлення від 39-річного жителя села Овадне Володимир-Волинського району. Чоловік розповів, що на подвір'ї біля будинку, в якому проживає, згорів його автомобіль Volkswagen T4 разом із документами

Богдана КАТЕРИНЧУК

На місці події працюють слідчо-оперативна група райвідділу поліції, співробітники Державної служби з надзвичайних ситуацій, а також експерти-криміналісти. Встановлюються причини загоряння транспортного засобу. Внаслідок пожежі ніхто з людей не постраждав.

Попередньо слідчі кваліфікують подію за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 194 Кримінального кодексу України. Йдеться про умисне знищення майна. Про це поінформував сектор комунікації поліції Волині.

За повідомленням сайту «Буг», транспортний засіб належить священнику ПЦУ Сергієві Місану — настоятелю храму в Овадному, а також громади ПЦУ у селі Сусваль. Власник авто припускає: ймовірно, підпал пов'язаний з тим, що вже рік не вщухають конфлікти між парафіянами ПЦУ та УПЦ щодо церкви в Сусвалі. «Нічого не спадає на думку, окрім того, що це, напевно, мені останнє конкретне попередження», — розповів Сергій Місан.

Волинський депутат Верховної Ради Ігор Гузь звернувся до міністра внутрішніх справ Арсена Авакова і Генпрокурора Руслана Рябошапки з проханням, яке оприлюднив на сторінці у фейсбуці, взяти на особливий контроль справу про підпал авто священника Сергія Місана. ■

ВОГОНЬ ЗАБРАВ ЖИТТЯ МОЛОДОГО ЧОЛОВІКА

У період з 10 по 16 лютого працівники підрозділів пожежно-рятувальної служби Волинської області ліквідували 18 пожеж, 18 разів виїжджали для проведення аварійно-рятувальних робіт

Віталія ЛУКАШЕВИЧ

16 лютого, зокрема, близько 21-ї години сталося загоряння у дерев'яному житловому будинку в селі Черемошна Воля Любомльського району. Його ліквідували працівники 10-ї ДПРЧ райцентру та місцевої пожежної команди села Головне. Під час гасіння було виявлено тіло 37-літнього чоловіка, інваліда III групи.

Причина займання та обставини загибелі людини встановлюються. ■

Доброго дня, ківерчани!

Про життя району — на сторінках «Газети Волинь» №5 (21), 18 лютого 2020 року

■ Місцеві новини

ПІДСТУПНИЙ ГРИП ПОСТАВИВ ПІД ЗАГРОЗУ ЖИТТЯ ПОРОДІЛЛІ ТА ДИТИНИ

У Волинському обласному перинатальному центрі радіють, що все закінчилося благополучно

Мирослава КОЗЮПА

У Ківерцівському районі майбутня мама підхопила інфекцію, яка переросла у запалення легень. Жінку привезли у перинатальний центр, де медики змушені були діяти оперативно.

«Грип у жінки був два тижні, розвинулася двостороння пневмонія. На сьогодні нарешті після тривалого лікування є позитивна динаміка. Ми мусили діставати дитину у гострій фазі грипу, хоча цього не рекомендують робити, бо маля могло померти», — розповіла генеральній директор центру Ірина Горавська.

За словами очільниці медзакладу, зараз ні жінці, ні її дитині нічого не загрожує. ■

«ЛАСКА» ЛОВИТИМЕ БРОДЯЧИХ СОБАК У КІВЕРЦЯХ

Міська рада закликає мешканців утримувати домашніх тварин на ізольованій, добре огороженій території, на прив'язі тощо. За порушення правил передбачена адміністративна відповідальність згідно зі статтею 152 КУпАП та накладення штрафних санкцій

Ірина ПАСІЧНИК

Відділ капітального ремонту комунального господарства та майна Ківерцівської міської ради та КП «Ласка» уклали договір щодо вилову безпритульних тварин. Задля візуальної ідентифікації їм проведуть кліпсування бирками блакитного кольору із зазначенням порядкового номера та написом «Ківерці». Також усі вилучені тварини на місці вносяться в базу «Animal ID» з обов'язковими даними геолокації, фото та короткими характеристиками (стать, приблизний вік, окрас та вага). Кожній собаці вживлюється унікальний підшкірний чіп для ідентифікації її в майбутньому за допомогою сканера.

Відповідно до угоди, після проведення стерилізації, вакцинації та кліпсування тварин відвозять на попереднє місце проживання під час наступного виїзду на відлов до Ківерцівської ОТГ. Поверненню не підлягають агресивні, невеличково хворі, а також ті, що після процесу карантинування, стерилізації, вакцинації та кліпсування були прилаштовані у сім'ї з території КП «Ласка». ■

■ Проблема

Жителі міста вимагають пояснення.

До ківерчан вийшли міський голова Володимир Жгутів і депутат Сергій Гетманчук.

Фото Людмили ЯКИМЧУК.

Керівник ківерцівської дільниці Микола Мирончук вважає підвищення цін виправданим, бо тарифи не переглядалися кілька років.

У Ківерцях утрічі подорожчала вода. Але при чому тут Укрзалізниця?

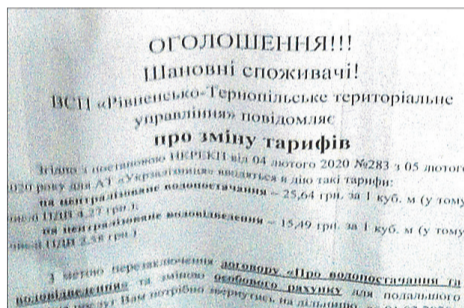
Закінчення. Початок на с. 1

Людмила ЯКИМЧУК

До них приєдналися громадські активісти, пересічні ківерчани. На зустріч, викликану обуренням встановленими тарифами, прийшов міський голова Володимир Жгутів, депутат міської ради Сергій Гетманчук, керівник дільниці водопостачання Микола Мирончук. Бо одна справа — тихо обурюватися, але підкорятися всьому, що насаджується зверху, а інша — розібратися, вникнути, почути аргументи і тоді лише робити висновки.

Як корінна ківерчанка, зауважу, що проблема з водопостачанням у місті особливо загострилася останніми роками. Адже, окрім центральних водогонів, будуючись (а місто росте вшир, а не вверх), люди самі підключалися до них чи створювали кооперативи. Тому, як стверджує тепер Микола Мирончук, навіть неможливо точно облікувати їхню протяжність. До прикладу, на моїй невеличкій затишній вулиці, пам'ятаю з юних літ, був прокладений водогін вздовж неї, а вже від сусіда — до батьківської хати і від нас городами — аж на сусідню вулицю. Тобто ті зиг'заги особистими земельними ділянками велися так, як було зручно й економічніше на час їх проведення. Але нині справа не тільки в цьому.

Цими днями люди в місті обговорюють нові тарифи. У керівника дільниці є офіційний документ, за яким він як очільник служби має працювати. Проте ківерчани все ж хочуть знати, як сформований цей високий тариф, за що вони мають платити. ВСП «Рівненсько-Тернопільське територіальне управління» повідомило про ціни на централізоване водопостачання. Питання в тому, кажуть місцеві, що воду не привозять невідомо звідки, труби та водонапірна башта на нашій території, водозабір — також у місті... Чому ж Укрзалізниця так господарює і куди дивиться міська влада?

Так інформують людей на дільниці водопостачання у Ківерцях (то і газета, і радіо разом взяті).

А тим часом на водогоні, плата за який зростає утрічі, і у вихідні тривали роботи...

«**Райцентр — місто залізничників, і облаштовувалось воно паралельно з будівництвом залізниці. Тож і старі комунікації не у віданні міста, і воно не може встановлювати чи відмінити тарифи...**

Ківерчани прийняли колективне звернення і спрямували його до міської влади та до керівника ВСП «Рівненсько-Тернопільське територіальне управління» філії «БМЕС «ПАТ «Укрзалізниця». Вислухали твердження міського голови Володимира Жгутова про багаторічні звернення у вищі інстанції стосовно передачі місту мереж водовідведення тощо, яке не зовсім втішило, як і відсутність чіткої відповіді керівника ківерцівської дільниці водопостачання Микола Мирончука. Дещо обурило позиція останнього, хоча й зрозуміла — підпорядкування Рівненському управлінню. Але неможливість втримати людей в колективі через низькі зарплати (6 тис.грн) і те, що останніми роками не зростав тариф — не аргументи. Треба все ж володіти фактичними даними, що враховано в новий тариф, і чітко пояснити ківерчанам.

Райцентр — місто залізничників, і облаштовувалось воно паралельно з будівництвом залізниці. Тож і старі комунікації не у віданні міста, і воно не може встановлювати чи відмінити тарифи... За останній час нічого не вкладено тут Укрзалізницею в налагодження справи. Люди обурювалися завжди, коли виникали прориви, неодноразово чиста вода із мережі текла вулицею і водопостачання просто перекидали через неможливість оперативно виїхати на ліквідацію аварії. Але обурення ківерчан правильне й обґрунтоване, вважає Володимир Жгутів. І підписане містянами звернення до усіх інстанцій з цією проблемою — також.

Згодом до ківерчан на сайті громади звернувся міський голова з відповідно напрацьованими пропозиціями. 19 лютого відбуватиметься сесія міської ради. Прийматимуть звернення до Кабінету Міністрів України, до народних обранців, відповідних структур з тим, щоб врешті домогтися передачі мережі водопостачання місту і тоді встановлювати обґрунтовані тарифи. Звернення й до Антимонопольного комітету готують з тим, чи справедливе запровадження Укрзалізницею такого тарифу, які обґрунтування цьому... І, звичайно ж, судовий позов про якість послуг із водопостачання та водовідведення, бо це неабияка проблема у Ківерцях. ■

Цифри Факти

14 лютого з нагоди Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав представники влади, ветерани та громадськість Ківерців взяли участь у церемонії покладання квітів до пам'ятника воїнам-афганцям та вшанували пам'ять полеглих земляків хвилиною мовчання. Священник відслужив панахиду за бійцями, які померли від ран і хвороб уже на своїй землі, та за загиблими у військових конфліктах.

Мешканців Ківерцівської ОТГ запрошують до участі у виборі символіки громади.

Голосування проходить на офіційному сайті, де відвідувачі можуть переглянути варіанти гербів і прапорів та з-поміж трьох запропонованих обрати найкращі.

Активісти ківерцівської молодіжної ради закликають відмовитися від цирку з тваринами.

Челендж підтримала і сім'я Вілігурських, які розповіли, що днями в одній із шкіл дітям показали циркову виставу із участю тварин. «Давайте будувати гуманну країну. Великі зміни починаються з нас...» — закликають зоозахисники та зазначають, що такими є цінності сучасної молоді.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

● У м. Новограді-Волинському Житомирської області продається на 3-му поверсі 5-поверхового будинку 3-кімнатна квартира (58,5 кв. м, кімнати роздільні, великі балкон, лоджія, усі зручності. Центр міста, поряд — парк, школа, дитячий садок, магазини). Тел. 050 46 30 374.

● Продається 2-кімнатна квартира в смт Торчин Луцького району. Тел. 066 94 08 508.

● Продається недорого дерев'яний будинок, обшитий вагонкою, у добром житловому стані. Є надвірні господарські споруди, сад, виноградник, 50 соток землі, свердловина, поруч — газ. Заасфальтований доїзд (с. Охлопів Горохівського району). Тел.: 095 53 28 104, 097 02 67 668.

● Продається 20 км від Луцька земельна ділянка (40 соток). Є цегляний будинок, сад. Заасфальтований доїзд (с. Острожець Млинівського району Рівненської області). Тел.: 095 36 05 090, 099 07 28 661.

● Продаються у Луцьку (район вул. Дубнівської) два утеплені будинки на одному подвір'ї (72 кв. м і 35 кв. м, усі зручності, частково вмебльовані). Є два сараї, льох, 0.06 га городу. У дворі — бруківка. Тел.: 095 82 56 503, 099 47 62 577.

● Куплю будь-яку будівлю з червоної цегли (під розбір). Тел.: 050 72 27 271, 096 80 00 567.

● Куплю будь-яку будівлю з червоної цегли (під розбір). Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● У с. Бобли Турійського району продається газифікований будинок із надвірними спорудами. Є 0.25 га землі. Тел.: 050 72 60 037, 097 10 50 569.

● Продається частина будинку (м. Луцьк, район спиртзаводу). Ціна договірна. Тел. 095 71 35 770.

● У житловому масиві с. Тарасове (м. Луцьк) продається садиба (велика хата, гараж, господарські будівлі, 0.25 га городу, сад). Огороджено. Тел. 067 49 82 214.

АВТОРИНОК

● Продається автомобіль ВАЗ-21.099 (з причепом), 2006 р. в., синього кольору. Ціна 50 000 грн. Торг. Тел. 096 74 11 867.

● Куплю автомобіль ЛуАЗ «Волинська» та комплект запчастин до нього. Тел.: 066 12 99 287, 068 85 42 736.

● Куплю автомобіль у будь-якому стані (на українській реєстрації, нерозмитнений, можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продається саморобний трактор (дизель, є причіп). Ціна 60 000 грн. Торг. Тел. 096 74 11 867.

● Продам новий мототрактор «Булат Т-160» (з плугом та фрезєю). Ціна 45 000 грн (с. Дідичі Ківерцівського району). Тел. 066 49 63 979.

● Продається кінна та тракторна грабарка «сонечко». Тел. 095 43 85 889.

● Продам: трактори Т-25 у доброму стані (привезені з-за кордону), прес-підбирачі, гноєрозкидачі, сівалки, плуги, саджалки, іншу техніку. Недорого. Тел.: 067 12 53 737, 099 08 34 091.

● Продам або привезу на замовлення: сівалки кінні (13, 15, 17, 21, 26, 30) та тракторні (з баком на міндобриво), сошникові (дискові), копачки дворянної причіпки польського та німецького виробництва («Кухман», «Шмутцер», «Кромаг»), картоплезбиральні комбайни («Болько», «Карлик», «Хассія»), розкидачі гною. Тел.: 096 85 85 455, 098 11 67 547.

● Продам: трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та сучільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпегат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

● Продається трактор Т-40 (після капремонту, у доброму робочому стані). Недорого. Тел. 096 72 22 134.

● Куплю трактор Т-25 у будь-якому стані. Тел. 050 95 30 249.

● Продам: гноєрозкидачі, дискові бо-

рони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сінограбарки, розкидачі міндобрив, косарки роторні, ґрунтофрези, зерношнеки, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.

● Продам мінітрактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісеки», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.

РІЗНЕ

● У Рожищенському районі продається кінний хомут (комплект). Тел.: 099 52 96 806, 097 65 45 774.

● Недорого продається холодильник «Днепр-2» (б/в) у доброму робочому стані. Тел. 050 24 15 094.

● Продається дитяча зимово-літня коляска (б/в). Ціна 1 200 грн. Тел.: 066 14 48 288, 097 17 85 901.

● Продається весільна арка (фото-зона) з квітами (б/в). Ціна 1 500 грн. Тел.: 066 14 48 288, 097 17 85 901.

● Чищу та реставрую подушки, ковдри, перини (пересипаю, перешиваю, кварцую). Під'їжджаю до кожного двору. Тел.: 066 70 45 841, 096 17 01 933.

● Продам механічну вагу (500 кг). Тел. 066 70 60 709.

● Продам: металопрофіль оцинкований (некондиція, ціна 80 грн/кв. м), кольоровий (90 грн/кв. м), метало-черепицю (119 грн/кв. м), стовпчики для огорожі (40 x 40 x 2, ціна 52 грн/п. м), прогони для огорожі (30 x 20 x 2, ціна 32 грн/п. м), арматуру (діам. 8, 10, 12), цемент (50 кг, 25 кг). Тел.: 050 90 10 508, 099 19 79 367.

● Продам дрова твердої породи (дуб, граб). Можна чурки, рубані). Недорого. Тел.: 096 55 33 644, 066 55 33 644.

● Продам: жом, торфобрикети, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги мінінавантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

● Продам: дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), пісок, щебінь, відсів, глину, чорнозем. Доставка. Послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам: щебінь, пісок, відсів, цемент М-500, цеглу червону, дрова твердих порід. Тел.: 095 53 55 663, 097 75 16 430.

● Продам: дрова (рубані, чурки, метрові), пісок, щебінь, цеглу, відсів, глину, чорнозем, торф, торфобри-

кет, цемент, бутовий камінь. Вивезу будівельне сміття. Послуги автомобілем «Бобкат». Тел.: 098 91 25 884, 050 60 97 986.

● Продається спокійний працюючий кін. Ціна договірна. (с. Лаврів Луцького району). Тел.: 066 64 45 993, 098 06 01 565.

● Куплю корів, биків, коней. Тел. 068 91 57 460.

● Куплю корів, телят, коней, лошат (дорізи). Тел. 096 67 09 725.

● Продається теличка від спокійної молочної корови (с. Чарукив Луцького району). Тел. 095 20 47 127.

● Куплю ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.

● Продам якісне насіння картоплі (німецька селекція). Тел.: 097 86 36 047, 068 89 92 134.

● У Луцьку продам насіння картоплі (Беллароса, Вінета, Королева Анна, Лабелла, Гала). Тел. 050 95 90 654.

● Продається велика картопля. Тел. 095 43 85 889.

● Куплю: пшеницю 2, 3, 6 класу, ячмінь, тритикале, жито, гречку, ріпак, сою, горох, кукурудзу, овес та інші культури, половинки або відходи ріпаку, пшениці, ячменю, сої, кукурудзи (від 20 тонн, наявність аналізної карти). Тел.: 098 06 96 276, 098 52 12 186.

● Продам сіно в тюках. Ціна 25 грн/шт. (Любомльський район). Тел. 096 44 34 169.

● Продам сіно та солому. Тел.: 097 39 05 985, 067 88 84 361.

● Продам сіно, солому (в тюках), дрібну картоплю. Тел. 096 42 24 834.

ПОСЛУГИ

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив, утеплення фасадів. Тел. 098 39 05 559.

● У смт Маневичі, вул. Ринкова, 22 б здам в оренду приміщення (64,4 та 24 кв. м). Тел. 098 17 70 669.

● Виготовляю кольорові металеві штахети (шир. — 10, 11, 13 см), 28 кольорів (золотий і темний двосторонній дуб), а також штахети жалюзного типу (горизонтальні), металеві кольорові водостічні системи (труби, ринви, коліна). Тел.: 099 64 21 028, 096 12 92 588.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМИ

● Загублене свідоцтво на право власності на квартиру (м. Луцьк, вул. Володимирська, 99, кв. 7), видане згідно з розпорядженням відділу з приватизації від 20.05.1999 р. за № 362-р на ім'я Демидюк Неоніла Семеновича, вважати недійсним.

● Загублене посвідчення учасника ліквідації аварії на ЧАЕС (серія А № 222223, II категорія), видане 23.10.2014 р. на ім'я Нафеев Роман Ескандерович, вважати недійсним.

ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ В ПОЛЬЩІ НА М'ЯСОКОМБІНАТІ

ДОВЕЗЕННЯ ДО МІСЦЯ РОБОТИ, ДВОРАЗОВЕ ХАРЧУВАННЯ, ПРОЖИВАННЯ — ЗАРАХУНОК РОБОТОДАВЦЯ. ЗАРОБІТНА ПЛАТА — 90–100 грн/год. Тел.: (066) 67 92 077, (097) 19 01 915.

Терміново продається доглянута дача на масиві Струмівка.

Є будинок, 0,10 га землі, садок, кущі. Тел. 0664421994.

ФРАНЦУЗЬКІ НАТЯЖНІ СТЕЛІ

ЯКІСНО

ШВИДКО

НАДІЙНО

(097) 473-10-69
(095) 479-05-96

stelia.in.ua
info@stelia.in.ua

Представництво польської агенції оголошує набір працівників на склади брендового одягу на околицях м. Лодзі

✓ Обов'язки: комплектація замовлення, упаковка, сортування.

Робота в дві зміни по 8–12 годин 5–6 днів на тиждень.

✓ Заробітна плата — від 20 000 грн+премії.

✓ Безкоштовні обіди, чай, кава.

✓ Житло: 325 грн/міс, хороші умови проживання.

Зустрічає наш координатор.

Беремо по візах і по біометрії.

Виготовляємо запрошення під вакансію для відкриття візи, надалі бажаючи можуть подаватися на карту побиуту.

Тел. вайбер UKR +38 050 845 45 80.

Підпишіться на наш YouTube-канал

ПРОДАЖ • ГАРАНТІЯ • СЕРВІС • ДОСТАВКА

- мінітрактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.мінітрактор.укр
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (0332) 24-20-04,
068-989-44-92, 066-150-89-10,
068-005-44-46 (магазин запчастин)

Цікавий співрозмовник

«ТАКИХ БИ ЧИНОВНИКІВ ЗАРАЗ!»

Так кажуть про Антоніну Олексівну Солом'януку, яка 45 літ пропрацювала секретарем селищної ради Жовтневого (тепер — Благодатне) міста Нововолинська. Попри поважний вік жінка й надалі залишається громадською активісткою, організатором культурно-мистецьких заходів, душою клубу «Надвечір'я» і небайдужим читачем «Волині». За багаторічну сумлінну роботу вона нагороджена Почесною грамотою Верховної Ради України, ювілейною медаллю «20 років незалежності України». А з нагоди 60-ліття Нововолинська їй вручили знак «За заслуги перед містом». Напередодні ювілею з приємністю поспілкувалася з цією неординарною жінкою

Фото Алли ЛІСОВОЇ.

У свої ювілейні 80 Антоніна Олексівна — у хорошому настрої.

45 ЛІТ — ТО ЦІЛА ЕПОХА

— Антоніно Олексівно, як ви потрапили в Жовтневу селищну раду і скільких го-лів «пережили»?

— Сама я місцева. Була в числі перших випускників ново-збудованої школи в Жовтне-вому. Після курсів машиністок спершу працювала в будівельно-му управлінні в Нововолин-ську. Згодом — секретарем судового засідання Іваниців-ського райсуду. Як правило, тоді судові засідання були виїз-ними. Проводили їх у сільських клубах ввечері, коли люди вже попорали господарку і могли зібратися до культустанови.

У селищну раду прийшла в січні 1964-го зі школи, де після

навчання в Київському інститу-ті культури працювала бібліо-текарем. Обрали депутатом, а потім — секретарем. Дово-дилося працювати з багатьма головами, напевно, було чо-ловік десять... Про кожного — приємні спогади, бо знаходили спільну мову. Взагалі, більше чотирьох десятиліть на цій по-саді — це ціла епоха. Шкодою, що не вела щоденника.

— Який період вам най-більше запам'ятався? Коли найлегше працювалося?

— Свої обов'язки нама-галася сумлінно виконувати завжди, бо вважала: відвідувач має полишати селищну раду з відчуттям, що йому хочуть до-

помогти. Ніколи не трималася за крісло, як і нічого для себе не просила. Проймала велика гордість за селище у 1970–1980-ті, коли воно трудовими здобутками «гриміло» на весь Союз. А як не згадати, що у 1970 році Жовтневе серед спі-ріднених селищ України посіло перше місце із благоустрою. Спостерігалось небувале під-несення у всіх сферах життя. Пригадую ту пору з ностальгі-єю, адже тоді ніхто й не чув про хабарі, корупцію...

ХУДОЖНЄ СЛОВО І ПІСНЯ НЕ ДАЮТЬ СТАРІТИ

— Антоніно Олексівно, вашій енергії і бажанню до-

помогти іншим може поза-здрити навіть молодь. Ви — член виконкому селищної ради Благодатного та голова ради профілактики. Чим пере-ймаєтесь, з чого радієте останнім часом?

— Тішуся, що навіть у не-прості нинішні часи в нас від-буваються позитивні зміни: за-асфальтовано чимало вулиць, вечорами селище освітлюєть-ся. Задоволена, коли бачу мо-лодих матусь із візочками. Зна-чить, є майбутнє у Благодатно-го. Та прикро, коли дивлюся на рідну дев'яту школу, котра де-сятки літ стоїть пустою, руйну-ється. Пригадую, як раніше нам вдалося зберегти приміщення закритого дитсадку, на місці якого облаштували територі-альний центр для знедолених. Добре було б відродити на ста-

ни йшли до односельців чи за-прошували їх до Будинку куль-тури. А скільки разів виступали з концертами! Три роки працю-вала над книгою «Жовтневе»: організувала місцевих жите-лів для написання спогадів про селище, редагувала матеріали. Багато корисного черпаю з га-зет «Волинь» та «Наше місто». Ці видання спонукають до роз-думів про минуле і сучасне.

НЕ В ГРОШАХ ЩАСТЯ

— Що вважаєте головним у житті?

— Точно, не багатство. Щас-тя — у дітях і внуках, які завж-ди підтримують. У спілкуванні з цікавими, розумними людьми, від яких черпаю мудрість і натх-нення. Додається сил і наснаги, якщо вдається комусь допо-могти. Відводжу душу в поезію, яку безмірно люблю.

— Що допомогло вам реалізуватися як особистість?

— Якби не чоловік Микола Дмитрович, з яким ми прекрас-

Щастя — у дітях і внуках, у спілкуванні з цікавими, розумними людьми, від яких черпаю мудрість і натхнення. Додається сил і наснаги, якщо вдається комусь допомогти.

діоні літній кінотеатр.

— Все ваше життя пов'язане із культурно-світською галуззю. Не пориваєте зв'язків із нею й дотепер?

— Багато хорошого могу сказати про культпрацівників селища Лесю Василівну Розен-гард, Олену Петрівну Бондарук, Галину Федорівну Максимен-кову, які у найважчі 1990-ті не зрадили своїй професії і — без перебільшення — втримали на своїх плечах заклад, де зараз працює чимало гуртків, а кож-не свято перетворюється на чудове дійство. Останні 10 літ, відколи вийшла на пенсію, я є старостою клубу за інтересами «Надвечір'я», написала деся-тки сценаріїв. З візитами поша-

но прожили 46 років і який, на жаль, уже залишив цей світ, я б, напевно, не реалізувала себе. Разом виховали двох синів — нашу спільну гордість. Тішуся онуками. Дмитрик, закінчив-ши Львівський лицей, вступив до Київського політехнічного інституту, захоплюється еко-логією, свої дослідження пре-зентував навіть у США. Торік серед майже 500 учасників став бронзовим призером конкурсу, що проходив у Бра-зилії. Паралельно з навчанням працює у Малій академії. Не менш успішна і внучка Тетяна, яка після закінчення Київсько-го лінгвістичного університету (була президентським стипен-діатом) працює у столиці. ■

Ніколи не здавайтесь!

У Луцьку презентують інклюзивну казку Оксани Драчковської

20 лютого в обласному центрі відбудеться зустріч з авторкою особливої для української літератури книги — казки про інклюзію «Зайчик-нестрибайчик і його смілива мама»

Ії авторка — чернівецька письменниця Оксана Драчковська — написала цей твір для дітей, аби

розповісти їм про їхніх ровесників, які мають фізичні вади і не можуть самостійно пересуватися. Пані Оксана —

мама особливого хлопчика Назарчика, якому лікарі діагностували важке спадкове захворювання. Зараз йому 10. Він навчається вдома, а Оксана робить усе, аби син був якнайбільше інтегрован-ний у суспільство.

Казка вже була презен-тована у вересні на Форумі видавців у Львові. Мину-лого року цей твір отримав

Оксана і Назарчик приїдуть «на гастролі» до Луцька.

Книжка, яка вчить дітей краще розуміти інших.

спецвідзнаку на міжнарод-ному літературному кон-курсі «Коронація слова». У Луцьку Оксана Драчків-ська представлятиме книжку разом із сином Назарчиком

о 16.00 в бібліотеці-студії «Дім» (просп. Президента Грушевського, 1). На пре-зентацію запрошують дітей віком від 5 до 10 років та їхніх батьків. ■

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск

ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодиїність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «— друкується на правах реклами». За зміст рекламних матеріалів та листів, наді-сланих читачами, газета відповідальності не несе.

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43025, Луцьк, просп. Воли, 13

Е-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Приймальня 72-38-94

Заступники головного редактора: Уліцький Василь Михайлович 72-39-89, Світківська Галина Йосипівна 72-20-07, Рузак Петро Макарович 72-38-94, Римар Микола Анатолійович 72-38-94, Научук Сергій Васильович 72-51-02

Відповідальний секретар: Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02

Заступники відповідального секретаря: Харчук Олена Андріївна 72-06-66, Місюк Олена Миколаївна 72-06-66

Головний художній редактор: Міщук Олександр Ярославович 72-06-66

Головний бухгалтер: Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Місцевого самоврядування і сільського життя: Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02

Інформації: Козюпа Мирослава Павлівна 72-61-21

Відділ інтернет-новин: Криштоф Олег Степанович 72-51-02

Економіки: Лисова Алла Степанівна (244) 3-11-78

Освіти і культури: Занюк Лариса Віталіївна 72-38-94

Реклами і маркетингу: Борох Сергій Іванович 77-07-70

Листів і зв'язків із читачами: Коваленко Оксана Анатоліївна 72-39-32

Приватних оголошень: Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32

Спеціальний кореспондент: Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94

Фотокореспондент: Філюк Олександр Миколайович 72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь» п/р UA2030344000002600805520122 КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЕДРПОУ 02471695 Друк офсетний. Обсяг 3 друк. аркуші ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 30 000 Регістраційний номер ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р. Видруковано: ТОВ «Поділья-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua Тижневий тираж 51300. Замовлення № 1147.